

DINO

SYYSKUU
2014
3

**PAULA
ROSBACKA**

*evankeliumin
ytimessä*

**Osallistu
Akava-
päiville!**

- **Kelpoisuusehdot**
- **Akavan puheenjohtaja
Sture Fjäder**

**JÄSENEDET
VIRKAPUKEUTUMINEN
DEPRESSIOKOULU**

10

Työalojen johtaminen tulevaisuudessa

- 4 Minun työni
Paula Rosbacka
- 6 Jäsenedut
- 8 Ajankohtaista
- 9 Puheenjohtajan palsta
Ilkka Kalliokoski
- 10 Kelpoisuusehdot
Työalojen johtaminen
tulevaisuudessa
- 16 Pitsalaatikko
Kysy vaikkei vastata
- 17 Toiminnanjohtajan palsta
Arja Lusa
- 18 Kuka meitä johtaa?
- 20 Menestystä ja
turvaa yhdessä
- 22 Nostetaan oma työ esiin

- 25 Opiskelijan palsta
Henna Weckman
- 26 Virikkeitä ja välineitä:
Depressiokoulu
- 28 Puhelut kiertävät Raumalla
- 30 Virkapukeutuminen
- 33 Henki kulkee
- 34 3 kysymystä
- 35 Lakimies
- 36 Kolumni
Mika Nuorva
- 37 Tulossa
- 38 Toimistojen esittely
- 39 Sarjakuva

Sture Fjäder on
heikkojen puolella

20

DINO 3 | 2014

JULKAISIJAT

Diakoniatyöntekijöiden Liitto,
Rautatilaistenkatu 6, 00520 Helsinki,
puh. 09 150 2487
Kirkon Nuorisotyöntekijöiden Liitto,
Ratamestarinkatu 11, 00520 Helsinki,
puh. 044 595 8562

Dtl ja KNT
ovat akavalaisia liittoja.

PÄÄTOIMITTAJA
Riitta Hiedanpää

TOIMITUSSIHTEERI
Tuija Metsaaho

TAITTO
Hilikka Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA
Stella Björholm, KNT
Riitta Hiedanpää, Dtl
Päivi Isomäki, Dtl
Hannu Keränen, Dtl
Leena Kopperi, Dtl
Tiina Laine, Dtl
Arja Lusa, KNT
Tuija Metsaaho

ILMOITUSMYYNТИ
Liisa Rossi
Puh. 010 2190 301

PAINO
Savion Kirjapaino Oy
ISSN 1798-7628
Painos 4 000 kpl

KANNEN KUVA
Hannu Keränen

Dino ilmestyy 4 kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy viikolla
49/2014

5. vuosikerta

pääkirjoitus

RIITTA HIEDANPÄÄ
toiminnanjohtaja, Dtl
riitta.hiedanpaa@dtl.fi

SINULLE
www.jasenedut.fi

INNOSTAVIA UUSIA AVAUKSIA

HÄMMÄSTYTTÄVÄN USEIN ERI MEDIOISSA törmää ammatillisesti järjestäytyneeseen ihmiseen, joka kertoo kuuluvansa Akavaan. Haastateltu mainitsee siis ensin tai pelkästään keskusjärjestönsä, johon todellisuudessa voi kuulua vain jäsenjärjestönsä kautta, ei henkilöjäsenenä. Tällaisessa mutkat suoraksi -viestinnässä en näe moitittavaa, kertoohan se tärkeimmästä, sitoutuneisuudesta ammattijärjestötoimintaan.

VIIDETTÄ VUOTTA ILMESTYVÄÄN LEHTEEMME on ensimmäisen kerran haastateltu keskusjärjestömme puheenjohtajaa. Iloitsen siitä, että järjestöjemme jäsenet saavat tutustua omassa lehdessään **Sture Fjäderiin** ja hänen toimiinsa akavalaisten etujen ajamisessa. Lisäksi kerromme hänen aloitteestaan kirkon sektorilla käynnistetystä ainutlaatuista keskusjärjestö–jäsenjärjestö-yhteistyöprojektistä. Sen päätavoite on tehdä monipuolisesti näkyväksi diakonia- ja nuorisotyön ammatillisen osaamisen yhteiskunnallinen vaikuttavuus ja turvata työalojen jatkuvuus kirkossa.

MIHIN KIRKOSSA ON VARAA TULEVAISUUDESSA -KUSTELUA ei mielestäni ole asetettu oikein. Tässä on jo luovuttamisen makua. Yksilöllä ja yhteisöllä on niukkoinakin aikoina varaa siihen, mitä se pitää tärkeänä. Koska olemme osa kirkon ydinsanomaa arjessa näkyväksi tekijöitä, pitääkäämme tämä tosiasia päättäjien mielessä, kun resursseista päätetään. ■

TEKSTI HANNU KERÄNEN | KUVA HANNU KERÄNEN

EVANKELIUMIN YTIMESSÄ

Oululaisen lähetyssihteerin, nuorisotyönohjaaja **Paula Rosbackan** yksi mielipaikka on hiekkaranta. Askel jättää jälkensä, rannalta näkee myös kauas eteenpäin, tunteuttomaan. Se kertoo myös siitä työkentästä, missä Rosbacka toimii lähetyssihteerinä.

– Jokainen päivä on erilainen, mutta aina on niin työn ytimessä kiinni. Kaste- ja lähetyuskäsky on työn kivijalka, ja on vain löydettävä aikaan sopivat keinot siitä kertomiseen. Emme olisi tässä puhumassa Jumalasta, ellei tuo liikkeelle paneva käsky olisi levinnyt ja olisi totta, muistuttaa Rosbacka.

Lähetyssihteerin tehtäviin Paula Rosbacka ajautui monien sijaisuuksien jälkeen. Karjasillan seurakunnassa on lähetykskasvatus keskiössä, ja hän kokee nuorisotyönohjaajan koulutuksen antaneen hyvän pohjan työhön.

– Lähetyssihteerin työ on yksinäistä puurtamista. Ei ole varsinaista tiimiä tekemässä työtä ja tehtävissä korostuu toiminta eri työalojen kanssa ja erityisesti vapaaehtoisten kanssa. Tosin ellei olisi niitä seurakuntalaisten joukkoja jakamassa työtä, jäisi moni asia tekemättä.

Rosbackan mielestä työ on palkitsevaa monipuolisuutensa takia.

– Harras toiveeni on, että voisi vahvistaa yhteistyötä eri työmuotojen kanssa ja että jalkautuisimme entistä enemmän kentälle ihmisten keskele. Kirkossa pitäisi myös herätä huomaamaan vapaaehtoisten merkitys ja ottaa heidän lahjansa käyttöön rohkeammin.

Omassa elämässäni ovat palikat kohdallaan ja on aikaa myös itselle.

Materiaalia saatavilla

Rosbackan mielestä pohjakoulutuksesta on ollut etua etenkin leireillä, isokoulutuksissa ja kouluvierailuilla.

– Leirityö ja kouluvierailut ovat olleet ominta aluettani. Koulumaailmassa on tapahtunut, ei vain Oulussa mutta koko Suomessa, muutosta. Kirkolla on menossa etsikkoaikansa tässä suhteessa. Ei ole itsestään selvää, että koulu haluaa seurakunnan yhteistyökumppaniksi eikä ole yhdentekevää, miten yhteistyötä tehdään.

Kun seurakunnan työntekijä vierailee koululla, kohdistuu häneen Rosbackan mielestä myös koulun taholta entistä herkemmin seurantaa.

– Kirkon Ulkomaanavun ja lähetyksjärjestöjen kautta on tarjolla kasvatukseen paljon valmista materiaalia niin seurakuntien omaan toimintaan kuin koulujen kanssa tehtävään yhteistyöhön. Toivon, että niitä myös käytettäisiin.

Omaa aikaa

Rosbackalla on kokemusta patkätöyläisen arjesta. Hän toivoo, ettei kirkossa ilmiö saa laajemmin tilaa. Tehdessään eri sijaisuuksia Rosbacka koki riittämättömyyttä omassa työssään.

– Päivät venyivät, ja piti punnertaa äärrajoilla työssään. Oli osoitettava joka päivä oma kyvykkyytensä tehtävään.

Työhön tuo voimaa se, että oman elämän perusasiat ovat kunnossa ja on aikaa myös itselle. Paula Rosbacka sanoo olevansa musiikin suurkultturi, ja kirjat nielaisevat myös oman aikansa. Juoksemisesta hän innostui muutama vuosi sitten.

Ensimmäinen puolimaraton on takana ja edessä hämmöttä 42 kilometrin taivallus.

– Helposti löydän itseni mettähomista tai naapurin saaresta Oulujoessa. Harrastukset auttavat jaksamaan. Työ on mielekästä, mutta olet siinä aika yksin. ■

AKAVALAISTEN LIITTOJEN JÄSENEDET YHDELTÄ LUUKULTA

Akavalaisten ammattiliittojen jäsenille on tarjolla monipuolinen etusivusto Jäsenedut.fi, jonne on koottu kiinnostavia tarjouksia autonrenkaista matkailuun ja harrastusvälineistä hyvinvointiin yli 140 yritykseltä. Ruokaakin sivuston käyttäjät voivat tilata kotiovelle asti. Osa eduista on paikkakuntakohtaisia, osa valtakunnallisia.

Perinteisten ammattiliiton jäsenetujen, kuten lehtitilauksen sekä polttoaine- ja vakuutuslennusten rinnalle, etsitään ja löydetään koko ajan uusia etuja. Kun edut neuvotellaan keskitetysti 35 akavalaiselle liitolle, tarjolla olevat palvelut ja tarjoukset ovat käyttäjilleen edullisempia, kuin jos jokainen ammattiliitto olisi neuvotellut edut yksinään.

– Ammattiliitot voivat keskittyä hoitamaan työsuhteeseen liittyä asioita, pitämään huolta jäsentensä työehdoista ja antamaan tähän liitty-

Ammattiliiton jäsenyys
tuo rahanarvoisia etuja
Jäsenedut-palvelun kautta.
Palvelua käyttämällä
saat joukkovoiman edut
itsellesi.

vää neuvontaa, yhteyspäällikkö **Marja-Liisa Häkli** Jäsenedut-palvelua ylläpitävästä InMind Mediasta sanoo.

Jäsenedut-palvelun piirissä ovat kaikki akavalaisten liittojen jäsenet opiskelijoita ja eläkeläisiä sekä heidän perheenjäseniään myöten. Edut ovat jokaiselle samat joitain vakuutuksia lukuun ottamatta.

– Jäsenedut-palvelu pyörii mainosrahoituksella. Sen ylläpitoon ei käytetä senttiäkään jäsenmaksuja. Tämä on siis ylimääräinen jäsenetu, jota jokaisen jäsenen kannattaa hyödyntää. Mitä enemmän palvelua käytetään, sitä enemmän sin-

ne saadaan myös uusia entistä parempia tarjouksia.

Palvelun käyttäjät ovat siihen tyytyväisiä: 83 prosenttia suosittelisi sitä ystävilleen.

Kilpailukykyinen tarjous

Jokainen Jäsenedut-palvelun tarjous on räätälöity akavalaisten liittojen jäsenille. Sitä ei kuitenkaan voida taata, etteikö palvelussa mukana oleva yritys tarjoaisi vastaavaa etua myös muille asiakkailleen.

– Palvelu tai tuote on taatusti normaalihintaa edullisempi, mutta hintoja kannattaa aina vertailla, Marja-Liisa Häkli sanoo.

Hän kehottaa tutkimaan tarjoukset tarkkaan, sillä pieneltäkin näyttävä alennusprosentti voi lopulta tuottaa ison edun.

– Alennus saattaa nimittäin tulla koko ostoskorin loppusummasta ja jo alennetuista tuotteista. Siksi ei kannata tuijottaa

pelkkää alennusprosenttia, vaan ostoksen loppusummaa.

Suosituimpia jäsenetuja ovat olleet etenkin matkailuun ja autoiluun liittyvät palvelut.

– Erityyppiset hotelli- ja loma-asumistarjoukset kiinnostavat selvästi jäseniä. Toinen suuri ryhmä ovat autoiluun liittyvät edut rengastarjouksista autonvuokraukseen ja katsastuksiin. Myös sähkösovimuksia on hankittu palvelussa paljon. Vaateostoksille pääsee vaikka Sokoksen tai Zalandon kautta, ja ruokaa voi tilata kotiovelle asti Ruokanetistä, Häkli sanoo.

Uusia etuja tulee palvelun piiriin kuukausittain. Etenkin liikuntaan liittyviä palveluja toivottaisiin lisää.

Päivitetyt tiedot ajankohtaisista, uusista palveluista löytyvät kuukausittain sähköpostit-

se lähettävästä uutiskirjeestä, ja niitä voi tutkia myös Jäsenedut-sivustolta. Osa alennuksista on voimassa määräajan, osa pitempiä aikoja. Tilaamalla uutiskirjeen pääsee hyödyntämään vain lyhyen hetken voimassa olevia tarjouksia.

Rekisteröityminen kannattaa

Jäsenedut.fi on suljettu palvelu, jonka tarjouksia voivat hyödyntää vain akavalaisten ammattiliittojen jäsenet sekä heidän perheenjäsenensä. Sen vuoksi palveluun on rekisteröidyttävä ja luotava käyttäjätunnus salasanoinen.

Rekisteröityminen hoituu oman ammattiliiton jäsennumerolla. Nettioستamisen lisäksi osa tarjouksista on ostettavissa suoraan palvelun tuottajalta. Silloin ostosta tehdessä tarvitsee mu-

kaansa jäsenkortin tai liiton sivuilta tulostettavan jäsenkortin.

– Palvelun käyttöä ja tarjousten tutkimista sivustolla helpottaa se, jos sisäänkirjautumisaan laittaa ruksin Muista minut -laatikkoon. Näin toimimalla palveluun ei enää tarvitse erikseen kirjautua. Tällä hetkellä Jäsenedut-palvelun käyttö ei vielä onnistu mobiilisti, mutta sitäkin työstetään.

– Haluamme palautetta siitä, miten palvelua pitäisi kehittää, jotta se palvelisi entistä paremmin. Tavoitteena on, että palvelun käyttö helpottuisi entisestään ja valikoima laajenisi. Palautetta otetaan edelleen vastaan. Meille on tärkeää, että Jäsenedut on jäsentensä näköinen, Marja-Liisa Häkli sanoo.

Näin pääset käyttämään Jäsenedut-palvelua

- *Rekisteröidy palvelun käyttäjäksi jäsennumerollasi osoitteessa www.jäsenedut.fi.*
- *Palveluun kirjaututaan sisään rekisteröinnin yhteydessä luoduilla käyttäjätunnuksella ja salasanalla. Klikkaamalla Muista minut -kohtaa pääsee jatkossa tutkimaan tarjouksia ilman erillistä kirjautumista.*
 - *Uusista tarjouksista saa tietoa kuukausittain lähetettävästä uutiskirjeensä sekä Jäsenedut-sivustolta.*
 - *Ostaminen tapahtuu palvelutarjoajasta ja edusta riippuen verkossa tai perinteisesti myymälässä. Tunnistautuminen liikkeissä tapahtuu oman liiton jäsenkortilla, jossa on Jäsenedut.fi / Akavan logo. Muutamalla liitolla on tulostettava jäsenkortti, jonka voi tulostaa oman liiton jäsen sivulta.*

Sisu-päiville

Ilmoittaudu nyt vuoden 2014 Sisu-päiville. Ne ovat kaikille varsinaisille jäsenille ja kyseessä olevassa seurakunnassa harjoittelussa oleville opiskelijajäsenille tarkoitettuja koulutus- ja virkistyspäiviä. Päivien nimi on vuosittain sama, sisältönä 2014 on ajankohtaisten ja palkkausasioiden lisäksi seurakuntarakenteiden muutokseen varautuminen. Päivän asiaosuus päättyy klo 15 mennessä, jonka jälkeen on virkistystä. Virkistysosuus vaihtelee paikallisen tarjonnan mukaan.

Päivien omavastuu hinta on 10 euroa (kerätään tilaisuudessa), joka sisältää aamukahvin, lounaan, päiväkahvin, koulutuksen ja virkistysosuuden. Päivään mahtuu 40 henkilöä/ paikkakunta. Koulutus toteutetaan, jos osallistujia on 15. ■

12.11.2014 Kemissä,
14.11.2014 Seinäjoella,
18.11.2014 Lahdessa ja
21.11.2014 Vantaalla.

Ilmoittautuminen:
www.dtl.fi sieltä ammatilliset
asiat ja koulutusta jäsenille.
Tervetuloa joukolla
voimaantumaan yhdessä!

Tieteiden talossa tapahtuu

Diakonian Tutkimuksen päivä
28.11.2014 klo 9–15.30 Tieteiden talolla,
Kirkkokatu 6, Helsinki.

Tutkimuksen päivä on kaikille avoin maksuton laadukas koulutuspäivä, joten joukolla mukaan. Aiheena on "Järjestöt diakonian uudistajina". Esielmistä on varmistunut dosentti **Ville Jalovaaran** esitelmä "Miten Helsingin Kaupunkilähetyksestä tuli Helsinki-Missio?"

Kalliosken aloittaa puheenjohtajana

Kirkon Nuorisotyöntekijöiden Liiton puheenjohtaja vaihtuu 1.10.2014. Tammi-kuussa pidetty liiton vuosikokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi **Ilkka Kalliosken** Espoosta. Tehtävä on luottamustoiminen. Kalliosken työskentelee Tapiolan seurakunnan johtavana nuorisotyön ohjaajana. Puheenjohtajuuskausi on kaksivuotinen. ■

ILKKA KALLIOKOSKI
puheenjohtaja, KNT
ilkka.kallioski@evl.fi

Tilastoja, kohtaamisia, näkyväksi tulemista

Koulujen alkaessa kiersin seurakuntamme seitsemän alakoulua. Jaoin yli 2 000 kerhomainosta. Kouluilla oli vastassa iloisia kasvoja. Oppilaat tervehtivät piholla, ja opettajat käytävillä ja opettajien huoneissa. Rehtoreiden kanssa rupateltiin ja kertailtiin kesän kuulumisia. Jokaiseen kouluun sai tuntea olevansa tervetullut vanha tuttu.

Hyvä työ rakentuu vähitellen ja kantaa hedelmää. Vastaanotto jonka sain kouluilla, on vuosien tulosta. Niihin on mahtunut satoja päivänauksia, lukemattomia tuntivierailuja, leirikouluja, koulukonsertteja, kyselytunteja, opettajien kuulemisia, lasten kohtaamisia leireillä ja kerhoissa. Hyvällä työllä on rakennettu pohja tälle päivälle ja tulevalle.

Tämä on varmasti tuttua monelle lasten ja nuorten parissa työskentelevälle. Kun tekee työnsä vastuullisesti ja tunnollisesti, saa ajan myötä niiden luottamuksen, joiden kanssa toimii. Luottamus taas luo pohjan sille, että on lupa ja rauha tehdä edelleen sitä työtä, mitä tekee.

Tulevaisuudenkuvat kirkon kasvatustyölle muun muassa niukkenevan talouden ja seurakuntien valmisteilla olevan rakenneuudistuksen myötä eivät ole pelkästään maireat. Mietityttää, millaisessa ympäristössä ja millaisin resurssein me tulevaisuudessa työskentelemme.

Kun paikallisesti pohditaan tulevaisuutta, resursseja ja virkojen ja jatkuvuutta, eräät tärkeät näkökulmat ovat työn tavoittavuus, vaikuttavuus ja tilastot. Siksi on tärkeää, että me teemme hyvän työmmä näkyväksi. Tilastoissa pitää näkyä vertailukelpoisesti jokainen kerholainen ja isoskoulutettava, jokainen osallistuminen ja kohtaaminen.

Kirkon tilastojen mukaan vuonna 2013 tyttöjen ja poikien kerhoissa oli noin 50 000 osallistujaa. Samaan aikaan pääjumalanpalvelukseen osallistui noin 340 000 henkilöä. Vertailukelpoiseksi nämä luvut saadaan, kun kerholaisten määrä kerrotaan kerhokerroilla, eli noin 33:lla. Silloin osallistumisia onkin 1 650 000. Isoskoulutukseen on osallistunut hieman alle 25 000 nuorta. Kun tämä kerrotaan koulutuskerroilla, noin 30:lla, saadaan 750 000 osallistumista. Tähän lukuun voisi toki lisätä vielä isoskoulutusleirit.

Kaikki toiminta, mitä kirkon nuorisotyössä tapahtuu, tulee osallistujamäärinä lähelle pääjumalanpalvelusten lukua, ellei jopa ylitä sitä. Tämä hyvä työ täytyy saada näkyväksi, sillä resurssit ja virkojen tulevaisuus päätetään paljolti luvuilla, työn tavoitettavuudella ja vaikuttavuudella.

KNT osaltaan haluaa olla mahdollistamassa tätä hyvää työtä ja tekemässä sitä näkyväksi. Missiomme on ”Ammattitaitoisen edunvalvonnan ja jäsenlähtöisen palvelun tuottaminen kirkon tulevaisuuden tekijöille.” ■

kelpoisuusehdot

TYÖALOJEN JOHTAMINEN TULEVAISUUDESSA

TEKSTI TUUJA METSÄÄHO | KUVA SCANDINAVIAN STOCKPHOTO

Toisin kuin papeilla diakonia- ja nuorisotyöntekijöillä ei ole työnsä puolesta asemaa kirkon hallinnossa, mutta silti he vaikuttavat aktiivisesti kirkon rakenteissa.

– Suut on tukittu, mutta silti oletetaan, että otamme kantaa.

– Kokouksissa odotetaan, että paikalla oleva diakonia- tai nuorisotyöntekijä ottaa esille kipeitä asioita, joihin muut eivät halua puuttua.

– Työalajohtajalla ei ole valtaa vaan kirkkoherra päättää, mitä tehdään ja miten toimitaan.

Tätä mieltä monet diakonia- ja nuorisotyöntekijät ovat nykyisestä tilanteesta.

Keskijohdon tehtävät, nimikkeet ja koulutus vaihtelevat. Keskijohdon aseman selkiyttämistä on toivottu kauan. Työalajohtajien yhtenäiset kelpoisuussäädökset on yksi vaihtoehto saada tilanteeseen tolkkua. Niitä onkin valmisteltu jo pitkään – monen mielestä liian pitkään.

Kelpoisuusehtojen kivikkoinen polku

Kirkon koulutuskeskuksen johtaja **Kari Kopperi** pitää keskijohdon kelpoisuusehtoja tärkeänä.

– Ensimmäinen hahmotelma työalajohtajien kelpoisuudesta valmistui jo vuonna 2008. Kimmo-keksen säädöksen valmisteluun antoi yhtäältä se, että lapsityön esimiestehtäviä koskevat säädökset olivat vanhentuneet ja toisaalta se, että kirkkoon oli muodostumassa kasvava hengellisen työn väliportaan esimiesten joukko, joiden asema ja tehtävät olivat epäselviä.

Esitys jouduttiin kuitenkin poistamaan kirkkohallituksen esityslistalta, koska siinä havaittiin periaatteellisia ongelmia.

– Yhtenä ongelmana pidettiin uuden hengellisen työn virkaryhmän määrittelyä pappien, diakonien, kanttorien ja nuorisotyönohjaajien rinnalle. Toisen haasteen muodostivat kirkkolain virkamiesoikeudelliset säädökset, jotka eivät tunteneet sitä mahdollisuutta, että kirkkoneuvoston alainen työntekijä olisi tuomiokapitulin alaisten työntekijöiden esimies tai päinvastoin. Oman haasteensa muodosti myös se, että piispainkokous voi päättää vain virkojen kelpoisuusehdoista, mutta työalajohtamisessa on kysymys enemmän tehtävästä kuin erillisestä virasta, Kopperi luettelee.

Keskustelua jatkettiin, ja seuraava luonnos kelpoisuus päätöksestä valmistui vuonna 2010.

– Tuolloin tavoitteena ei enää ollut perinteisen kelpoisuus päätöksen tekeminen, vaan kirkkohallituksen suositus työala- ja toimialajohtajien kelpoisuudesta. Hahmotelmaa pidettiin tuossa vaiheessa sinänsä hyvänä, mutta virkamiesoikeudelliset säädökset olivat edelleen ongelma, eikä kirkkohallitus olisi tullut hyväksymään hahmoteltua esitystä.

Vuonna 2013 tapahtui odotettu muutos.

– Nyt on mahdollista määritellä erilaiset väliportaan johtotehtävät niin, että esimerkiksi nuorisotyönohjaaja on papin esimies tai päinvastoin. Muuttunut tilanne mahdollistaa kelpoisuus kysymyksen uudelleen käsittelyn, ja tätä on ryhdytty pohtimaan kirkkohallituksessa. Alkukysymyksen saamme ehkä tietopankki-tyyppisen esityksen vietyä kirkkohallitukselle, Kopperi kertoo.

Joskus kuuluu edelleen väitteen, että ainoastaan papit voivat toimia johtajina.

– Myös työalajohtajat voivat olla esimiehiä. Niihin tehtäviin kannattaa valita myös muita kuin teologisen koulutuksen saaneita henkilöitä. Itse asia- sa teologikoulutus ei sisällä juuri ollenkaan työyhteisöjä ja niiden johtamista koskevia kysymyksiä, mutta diakonian ja kasvatuksen työntekijöiden opintoihin ammattikorkeakouluissa sisältyy kohtuullisen laajat opinnot johtamisesta.

**Onko mielekästä
määritellä
kelpoisuuksia kovin
tarkasti?**

Valmistelutyötä on tehty valtavasti, mutta yhteistä näkemystä ei vielääkään löydy.

Liian jäykät ehdot

Kentältä on kiirinyt toivomus, että tarvitaan tarkat kelpoisuusehdot. Kopperi itse pohtii, mikä on järkevää.

– Olen pragmaatikko ja mietin, onko mielekäs-tä määritellä kelpoisuuksia kovin tarkasti, kun yleisenä trendinä yhteiskunnassa on väljentää jäykkiä kelpoisuusehtoja.

Kirkon työmarkkinalaitoksen työmarkkina-johtajana toimiva kirkkoneuvos **Vuokko Piekkala** suosii myös väljiä kelpoisuusehtoja, koska kovin tiukat ehdot eivät sovi kaikkiin tilanteisiin.

– Tulevaisuudessa voidaan mennä kahteen suuntaan. Isommissa yksiköissä ihmiset voivat erikoistua esimerkiksi hoitamaan erityisnuorisotyötä tai päihdetyötä, kun taas pienemmissä yksiköissä tarvitaan moniosaajia tai lisätään yhteistyötä seurakuntien kesken, jolloin yksi työntekijä hoitaa keskitetysti esimerkiksi koko alueen mielenterveytyön.

Kopperille kentän toive ei käynyt selväksi tam-mikuussa Jyväskylässä pidetyssä Kirkon lapsi- ja nuorisotyön neuvottelupäivillä.

– Ajattelin että saan Jyväskylässä vastauksen, mitä kenttä haluaa, mutta kovin äänekkästä kantaa kelpoisuusehtojen puolesta en kuullut. Sen sijaan seminaarin jälkeen olen saanut erinäisiä viestejä ja toiveita kelpoisuusehtojen tarpeellisuudesta.

Ratkaisu suuntaan tai toiseen

Kopperi heittää ilmaan myös kysymyksen, tarvit-sevatko seurakunnat ylipäättään erillistä suositusta väliportaana esimiesten kelpoisuudesta.

– Eikö tämän pitäisi olla seurakunnan itse pää-tettävä asia, koska se määrittelee, millaista osaa-mista missäkin tehtävässä tarvitaan? Seurakuntien todellisuudet poikkeavat toisistaan huomattavasti, joten sama malli ei toimi joka paikassa.

Keväällä 2014 päätetty kirkon keskushallinnon uudistus vaikuttaa tilanteeseen.

– Jatkossa piispainkokous päättää ainoastaan pappien virkoihin ja koulutuksiin liittyvistä asioista. Muiden ammattiryhmien koulutuksia koskevat päätökset tekee kirkkohallitus.

Kopperi arvelee, että valmistelussa tulnaisiin ete-nemään ennemmin väljän suosituksen kuin tiukan määrittelyn suuntaan.

– Hyvin mahdollinen vaihtoehto on, että kelpoi-suutta koskeva suositus sisällytettäisiin väliportaana esimiehiä varten laadittavaan malliohjesääntöön, kun kirkkohallituksessa saadaan valmiiksi pitkään keskustellut malliohjesäännöt.

Piekkala toivoo, kelpoisuusehdot pystytään määrittelemään tavalla tai toisella.

– Valmistelutyötä on tehty valtavasti, mutta yh-teistä näkemystä ei vielääkään löydy. Kuitenkin ai-kaa kuluu ja ihmiset joutuvat odottamaan epätie-toisuudessa sekä lopputulosta että voimaantuloa. Nyt tarvittaisiin vihreää valoa, jotta voidaan ottaa seuraava askel.

Kopperin mukaan suosituksen sisältö saattaa hyvinkin olla vuoden 2010 hahmotelman kaltai-nen. Siinä todettiin työalajohtajan kelpoisuudesta, että tehtävään tarvitaan soveltuva kirkon virkaan kelpoistava korkeakoulututkinto tai opistoasteen tutkinto, riittävä seurakuntatyön ja asianomaisen työalan työkokemus ja asiantuntemus sekä sovel-tuvuus johtamistehtävään.

– Tällä suosituksella ei ole ollut virallista ase-maa, mutta se on ollut seurakuntien käytettävissä.

**Pahimmillaan
kelpoisuusehdot
voivat muodostua
rekrytoinnin esteeksi.**

Koulutus ei korreloi aina osaamisen kanssa

Piekkalan mukaan tarvitsemme moniosaajia, mikä vaikuttaa myös koulutuksen sisältöön. Koulutetaanko sellaisia työntekijöitä, jotka hallitsevat monenlaisia tehtäviä tai joiden osaamista voidaan myöhemmin helposti kehittää työnantajan tarpeiden muuttuessa?

– Tulevaisuus on epävarmaa. On hyvä, jos omaa osaamistaan voi kehittää esimerkiksi työn ohessa. Kuinka moni on osannut jo nuorena päättää, mitä tekee koko loppuelämänsä ja valinnut oikein? Kaikilla ei ole mahdollisuutta kouluttautua uudelleen, kun on perhettä, asunto hankittu ja muutakin elämää.

Työmarkkinajohtajan mukaan koulutus kertoo vain osan työntekijän osaamisesta.

– Kelpoisuusehtojen pitäisi korreloida työtehtävien kanssa – niin nykyisten kuin tulevien. Maa-

ilma muuttuu, mikä edellyttää joustavuutta, osaamisen ylläpitämistä ja kehittämistä. Kelpoisuusehtojen ei pitäisi painottua liikaa yksityiskohtaisesti määriteltyyn koulutusvaatimukseen, vaan ottaa huomioon tehtävän työn ja työelämän muutokset.

Piekkala pohtii myös sitä, että pahimmillaan kelpoisuusehdot voivat muodostua rekrytoinnin esteeksi, eli soveltuva ihminen voisi löytyä, mutta kelpoisuusehdot täysin täyttävää ei. ■

- Piispainkokous on määritellyt aiemmin kelpoisuusehdot.
- Piispainkokous voi antaa kelpoisuus-päätöksiä ainoastaan pappien viroista.
- Kirkkohallitus määrittelee nykyään kelpoisuusehdot.
- Kirkkohallitus kokoontuu yleensä kerran kuussa Helsingissä.

KELPOISUUSEHDOT SAATAVA

Kirkon Nuorisotyöntekijöiden Liiton ja Diakoniatyöntekijöiden Liiton toiminnanjohtajat penäivät yksimielisesti yhteisiä kelpoisuusehtoja työalajohtajille.

– Mikään ei muutu kirkossa, jos kelpoisuusehtoja ei hyväksytä tai ne eivät tule edes suosituksiksi, lataa KNT:n toiminnanjohtaja **Arja Lusa**.

Myös Dtl:n toiminnanjohtaja **Riitta Hiedanpää** haluaa riittävän selkeän ohjeistuksen mahdollisimman pian.

– Meille liittoon ovat soittaneet vuosien varrella niin esimiehet, seurakuntien luottamushenkilöt kuin kirkkoherratkin ja kysyneet neuvoa, miten tulee menetellä työnhakuprosessissa. Me olemme niitä, jotka ovat kaivanneet yhteisiä kelpoisuusehtoja. Onko jokin syy, miksei tätä asiaa voi viedä eteenpäin? Onko viivytyks jopa tarkoituksellista?

Hiedanpää painottaa, että keski johdon johtajilla pitää olla oman alan koulutus.

– Silloin työn kehittäminen ja työntekijöiden tukeminen on pitkäjänteisempää ja parempaa, kun johtajalla on todellista substanssiosaamista. Tämä käy ilmi myös diakoniabarometrissa.

Lusa perustelee, miksi tarvitaan kelpoisuusehtoja joko lakisääteisinä tai vähintään suosituksena.

– Johdettavia tulee keski johdon johtajille paljon enemmän. Johtamisen paikat taas vähenevät seurakuntayhtymien myötä. Samoista paikoista kilpailee entistä enemmän ihmisiä. Jos kelpoisuusehtoja ei ole, osaaminen voi jäädä ohueksi. Jos johtavia kappalaisia nimitetään työalajohtajiksi, heillä ei ole alakohtaista osaamista.

– Papit johtavat nuorisotyötä, mikä juontuu kirkkojärjestyksestä. Siinä määrätään, että pappi johtaa rippikoulua. Vasta viimeisten kymmenen vuoden aikana on ollut johtavia nuorisotyön virkoja.

Nyt kun nuorisotyönohjaajakin voi olla papin esimies, tarvitaan selkeitä rakenteita.

– Muistutan myös, että kirkon puolella ei ole ennestään mitään kelpoisuusehtoja, joita keventää.

Työalajohtajat tarvitsevat valmiita malleja, Lusa painottaa.

Papin rooliin kuuluu luonnostaan johtajuus. Hiedanpää on tavannut myös tyytyväisiä kirkkoherroja, joiden taakka on keventynyt työalajohtajien ansiosta.

– Oleellista on, että johtaviin valikoituu ihmisiä, jotka haluavat olla esimiehiä. Heillä on tämän alan koulutuksen lisäksi johtajuuskoulutusta, ja he ovat muiltakin ominaisuuksiltaan sopivia.

Hiedanpää törmää joskus siihen, että oman alan ihmiset toivovat johtajan tulevan joltain toiselta työalalta.

– Hämmästelän tätä, koska jo opiskeluvaiheessa tulevat alamme ammattilaiset ovat käytännön harjoittelussa esimerkiksi sairaaloissa ja sosiaalitoimessa, joissa keski- ja usein ylin johto ovat hoito- ja sosiaalialan ammattilaisia.

Samat mallit toimivat hyvin myös kirkossa. Haluan rohkaista asettumaan vaativiin esimiehen saappaisiin.

Kysyy

vaikkei vastata

*Ennen lapset saivat näkyä mutta eivät kuulua.
Seurakunnan palvelutehtävässä saa näkyä ja kuulua ja sanavalmis
työntekijä käyttää sanan säiläänsä, vaikkei aina kysytä.
Näin myös silloin kun saa olla kysyjän paikalla, vaikkei aina vastata.*

toiminnanjohtaja

ARJA LUSA
toiminnanjohtaja, KNT
arja.lusa@knt.fi

M uuttoliikettä

Viime kuukausina on liittojen toimintaympäristössä tapahtunut muutoksia, joilla on merkitystä kokonaisuutta ja tulevaa ajattelun. KNT:n näkökulmasta keskeiset yhteistyökumppanit muuttivat kesäkuussa Akavatalon remontin vuoksi väistötiloihin Länsi-Pasilan puolelle Maistraatinportti kahteen. Sinne muutti suurin osa Akavatalon järjestöistä, kuten Diakoniatyöntekijöiden Liitto, AKI-liitot, JUKO ja Akava. KNT:n toimisto pysyy Itä-Pasilan puolella. Muutto on aina isotoinen ja näkyy arkirutiinien kangerteluna. Tämä vaikuttaa luonnollisesti meidänkin arkeen jonkin verran.

Kirkkohallituksen kaikki toiminnot muuttivat elokuun alussa Katajanokan Satamakadulta Kauputorin rantaan osoitteeseen Eteläranta 8. Kirkon työmarkkinalaitoksen tupaantuliaisia vietettiin elokuun 20. päivänä.

Akavan, KNT:n ja Dtl:n yhteinen projekti on uudenlainen tapa tehdä työtä. Akavassa jäsenjärjestöt ovat itsenäisiä toimijoita, mutta yhteiset tavoitteet vaikkapa akavalaisesta yhteiskuntapolitiikasta päätetään Akavan hallituksessa. Akava on kaikkien, myös pienten liittojen, jäsenjärjestöjensä palvelu- ja vaikuttajaorganisaatio.

Kirkon sektorin liittojen oma ammatillinen ja työmarkkinaedunvalvonta on jäsenten kannalta keskeisin, mutta keskusjärjestön kokonaiskuvassa se on ennen tätä vuotta jäänyt marginaaliin.

Puheenjohtaja Sture Fjäder näkee kirkon työn, erityisesti diakonia- ja nuorisotyön, yhteiskunnallisesti merkittäväksi työksi. Siksi hän haluaa tukea näiden työmuotojen jatkuvuutta ja antaa tukensa sille, että diakonia- ja nuorisotyö tulisivat nykyistä näkyvämmäksi kaikilla yhteiskunnan tasoilla. Yhteistyö pienten järjestöjen kanssa ja yhteiset projektit ovat uutta akavalaista toimintakulttuuria, jonka Sture Fjäder on keskusjärjestön puheenjohtajana aloittanut. Vastaavanlainen projekti on tehty vuosi sitten Agronomiliiton kanssa.

Merkittävin henkilöstömuutos yhteistyökumppaneiltamme on Kirkon Akateemisten AKI ry:n toiminnanjohtajan vaihtuminen. Esko Jossas on tehnyt pitkän uran liittojohtajana ensin Pappisliiton ja sittemmin AKIn toiminnanjohtajana. Esko siirtyi konsultin tehtäviin, ja uudeksi toiminnanjohtajaksi valittu Jussi Junni aloittaa työt 1.9.2014 alkaen. Käytäntö on ollut, että AKIn toiminnanjohtaja on JUKOn toinen pääneuvottelija ja kirkon neuvottelukunnan puheenjohtaja.

Syksy tuo mukanaan myös muutoksen KNT:n johdossa. Puheenjohtaja Risto Luukkanen jää liiton historiaan uuden aikakauden ensimmäisenä puheenjohtajana. Hänen puheenjohtajakautensa ei ole ollut helppo, mutta uskokseni kuitenkin innostava, koska hän on saanut olla tekemässä uuden ja itsenäisen liiton perustuksia. Risto on ollut kannustava ja liiton kannalta olennaisiin asioihin kiinnittävä esimies ja johtaja.

Ilkka Kalliokoski aloittaa KNT:n puheenjohtajana lokakuun alussa. Ilkka on varapuheenjohtaja nähnyt liiton toimintaa jo monesta näkökulmasta. Hän on ollut valmistelemassa liiton strategiaa vuosille 2014–19 ja on hyvin perehtynyt siinä asetettuihin liiton toiminnan kehittämisen keskeisiin tavoitteisiin. ■

Kuka meitä johtaa?

Pia Korrin tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää johtavien nuorisotyönohjaajien ja nuorisotyöstä vastaavien pappien johtamista kirkon kasvatustyössä.

Perinteisesti papit ovat johtaneet kirkon kasvatustyötä, mutta nyt johtamisen alueelle on tullut uusi työntekijäryhmä, johtavat nuorisotyönohjaajat. Heillä on erilainen koulutus ja usein myös kokemus.

Tutkimuksessa on kyse kahden ammatin törmäyksestä. Erityisesti papin työssä johtaminen on laajasti käytössä oleva, oikeana pidetty, yleisesti hyväksytty ja auktoriteetin asemassa oleva toimintatapa. Tähän kenttään uusi ammatti, johtava nuorisotyönohjaaja, on tulossa vahvasti.

Koska vanhassa tilanteessa on taustalla suuri määrä valtaa ja yhteiskunnallisia suhteita, tilanteen vaihtumisen tunnustaminen ei ole aina helppo ja nopea tapahtuma. Lopulta uusi tilanne muuttaa kuitenkin toimintatapaa, sitten koulutusta ja lopulta ihmisten elämää ja yleistä näkemystä olemassaolosta.

Näiden kahden ammatin käsityksissä johtamisessa oli paljon samankaltaisuuksia. Tavoite on sama, ja kirkossa nuorisotyön tehtävä on selkeä. Jokainen tietää, mitä kohden olemme menossa. Johtavien nuorisotyönohjaajien ja nuorisopappien koulutuksessa ja kokemuksessa on erityisiä eroja. Koulutukseen molemmissa tapauksissa tulisi kiinnittää jatkossa erityistä huomiota.

Johtamisen määritelmä ei suinkaan ole valmis, mutta jonkinlainen ajatuspohja jatkotyöstöön.

Keskiössä on kasvatustyön johtaminen, lähiesimieheys. Johtaminen ja oma kenttätyö täydentävät toisiaan ja samalla palvelevat toisiaan. Kyse on paljon seurakunnan koosta, onko mahdollista, että nuorisotyötä johtava voi keskittyä vain johtamiseen. Mielestäni kenttätyöstä täysin poistuminen ei ole hyvä ratkaisu. Jonkinlainen kosketus tulisi pitää jatkuvasti läsnä.

Vuorovaikutus

Tähän vuorovaikutuksen kokonaisuuteen liitän sanoja dialogisuus, reflektio ja tiedon jakaminen. Vuorovaikutuksessa on kyse myös puuttumisesta vaikeisiin tilanteisiin. Haastateltavat eivät halunneet olla määrääleviä tai käskyttäviä johtajia, mutta vuorovaikutus nousi tärkeäksi teemaksi. Tiedon jakamisen merkitys johdon ja työntekijöiden välillä nousi yhdeksi teemaksi.

Osallistaminen

Osallistamiseen kuuluu vahvasti erilaisissa verkostoissa toimiminen. Havaintojen tekeminen on johtajuudessa tärkeää. Johtajalla tulee olla tilannetaju ja -älyä. Signaalien ymmärtäminen ja tulkitseminen on jokahetkistä. Niihin on tartuttava, haluaisi tai ei. Kirkon eriasteiset johtajat kohtaavat nyt erityisiä haasteita. Tilanne on vakava. On turha miettiä nuorisotyön johtamista, jos seurakunta-

laisia tai työntekijöitä ei ole. Siksi johtajuuden osallistaminen ja ajassa eläminen on nyt tärkeämpää kuin koskaan.

Organisaation toimija

Tähän yhdistäisin erilaiset vastuut ja tehtävät hallinnon näkökulmasta. Toiminta- ja taloussuunnitelutyö, toiminta- ja taloukertomukset, muistiot, päätöspöytäkirjat, tilastointi sekä strategiset prosessit ovat osa tätä toimijana olemista. Lähiesimies on osa organisaation koneistoa. Tähän kokonaisuuteen kuuluisi päätösvalta ja resurssien hallinta. Toimija-sana kuvaa dynaamista henkilöä, joka on tekemässä päätöksiä ja osallistuu päätösten tekoon.

Kehittyminen tai oppiminen

Johtajan on itse jatkuvasti kehityttävä ja opittava uutta. Muutos on jatkuvaa, ja muutosprosessit ovat tärkeä johtamisen väline. Nuorisotyötä johtavalla tulisi olla johtamisen koulutus, tai ainakin se tulisi hankkia työn ohessa. Kelpoisuusvaatimukset tulisi siis kirkossa tehdä selväksi ja selvästi.

Oppimiseen yhdistäisin myös mentoroinnin ja työnohjauksen. Lähiesimiehet tarvitsevat vertaistukea ja yhdessä jakamista. Kirkossa on organisoitu työnohjaus, mutta miksi ei laajemmin myös mentorointi. Siitä voisi tulla automaattinen käytäntö, kun uusi lähiesimies valitaan, tai ainakin sitä tarjotaan.

Lähijohtamisen tai väliesimiesportaan tunnistamisen

Nykyiset ja tulevat lähiesimiehet joutuvat tekemään uraa uurtavaa työtä ja tekemään työstään tunnustetun siten että kirkkohallitus, seurakuntien organisaatiot ja seurakuntalaiset tunnistavat järjestelmän. Selvitykseni mukaan edes omat virastomme eivät tunnista työalajohtajaa eivätkä kirkon tilastot tunnista johtavan nuorisotyönohjaajan työtä, niin paljon on vielä tehtävää.

Nuorisotyö on ollut työala, jossa uralla eteneminen nuorisotyön koulutuksella on ollut vähäistä. Nyt johtavan tehtävät ovat tuoneet tähän uuden mahdollisuuden. Lisäksi ylempi korkeakoulututkinto on tuonut kehittymisen ja etenemisen mahdollisuuksia. Kirkossa ei ole johtavan nuorisotyönohjaajan kelpoisuusvaatimuksia. Eli jokainen työnantaja luo ne kulloisessakin tilanteessa itse.

Tiimityö ja sen johtamisen

Tiimityö on hyvin vahvasti sisään ajettu nuorisotyöhön. Sitä toteutetaan ja harjoitellaan osittain. Tiimi on tietty määrä ihmisiä, joilla on sama tavoite. He tarvitsevat toisiaan tavoitteeseen pääsemiseksi ja täydentävät toistensa osaamista. Tiimi voi olla hyvin itsenäinen tai johtaja voi olla sen vetäjänä. Tiimin sisällä johtajuutta voidaan jakaa.

Erilaiset roolit ja tehtävät muodostuvat sosiaalisen prosessin kautta. Nuorisotyötä tekevien tiimit voivat olla hyvin erilaisia, kuten yksilöhaastatteluisissa tuli esiin. Tiimi voi olla muutamasta henkilöstä yli kymmeneen työntekijään. Mielenkiintoista on myös se, että kirkon nuorisotyössä on erilaisia tiimejä tiimien sisällä. Kouluikäisten työlle omansa, rippikoulun jälkeiselle työlle omansa, sitten kaikki nuorisotyötä tekevät yhdessä ja sitten vielä laajennettuja tiimejä. Tavoite on kuitenkin sama.

Erilaisten tiimien määrä herättää itsessäni paljon kysymyksiä. Voisiko näitä lasten ja nuorten ikään liittyviä raja-aitoja mahdollista madaltaa tai jopa poistaa? Tiimikokoukset tulisi käyttää laajempien ja suurempien kysymysten käsittelyyn. Esimerkiksi yksittäisten leirien työnjako ei ole tiimikokouksien asia.

Yleisesti nuorisotyö ja sen johtaminen ovat Suomessa muutoksien edessä tai muutos on jo käynnissä. Aihe on ajankohtainen koko nuorisotyön kentässä niin seurakunnissa, järjestöissä kuin kunnissa. Johtajuus-teema on aina mielenkiintoinen ja keskustelua herättävä. Nuorisotyön johtaminen on tutkimuksen kohteena enenevässä määrin. ■

PIA KORRI

Pro gradu -tutkielma

- Kuka meitä johtaa?

Johtaminen kirkon nuorisotyön haasteena.

Tampereen yliopisto

Kasvatustieteiden yksikkö

MENESTYSTÄ JA TURVAA YHDESSÄ

Akavan puheenjohtaja Sture Fjäder puhuu hyvinvointiyhteiskunnan puolesta, jossa tunnetaan sosiaalista vastuuta heikommista.

Haastattelu osuu keskelle kuumimpia eläkeneuvotteluja. Työmarkkinajärjestöt neuvottelevat työeläkeuudistuksesta päivittäin. Neuvottelut on määrä saada maaliin syksyn aikana.

– Koulutettujen ihmisten pitää saada oikeudenmukainen eläke, Akavan puheenjohtaja **Sture Fjäder** sanoo.

Hän toteaa myös, että kokonaisratkaisu on kaikille kompromissi. Silti sen pitää olla oikeudenmukainen.

– Akava on valmis tekemään ratkaisun vain, jos eläkejärjestelmässä on jatkossakin korkeammat karttumat vanhuuseläkeikää lähestyville sekä niille, jotka jatkavat työuraansa eläkeiän alarajan täyttymisen jälkeen. Korkeammat karttumat takaavat kohtuullisen eläkkeen myös niille lasten vanhemmille, jotka ovat peräkkäisten perhevapaiden vuoksi olleet pois työelämästä.

Haastattelun aikana puhelin soi tiuhaan ja Fjäder hoitaa siinä sivussa muutaman puhelun. Keskittymiskyky ei herpaannu, vaikka meneillään on monta asiaa. Puheenjohtaja kuvaakin it-

seen impulsiiviseksi, innostuneeksi ja uteliaaksi.

Uudistunut Akava

Fjäderin mielestä ammattiyhdistysliikkeen tärkein tehtävä on olla solidaarinen.

– Akava on sivistyksen keskusjärjestö. Heikoista pidetään huolta, ja pieniä liittoja tuetaan. Edunvalvonta ei tarkoita aina sitä, että vaaditaan uutta, vaan se voi olla myös vanhasta luopumista.

Akavan tunnuslause ”Menestystä ja turvaa yhdessä” kuvaa uudistuvaa Akavaa. Fjäderin puheenjohtajakaudella on tehty merkittäviä muutoksia ja uusia toimintatapoja on otettu käyttöön. Kaikilla 35 jäsenliitolalla on vähintään puhe- ja läsnäolo-oikeus Akavan hallituksessa ja sen alaisissa toimielimissä, mikä on aivan uutta.

– Olin aika tyytyväinen, kun ehdotukseni avoimista kokouksista meni läpi vuonna 2011.

Myös poliittista vaikuttamista on lisätty, ja julkisuuteen on haluttu antaa oikea kuva Akavasta. Opiskelijat on huomioitu paremmin, ja Brysselissä on oma kontakti.

– Tämä on täysin uusi työs-kentelytapa työmarkkinajärjes-tössä. En ole kuitenkaan yksin saanut näitä uudistuksia aikaan, vaan koko koneisto on ollut mukana, Fjäder sanoo.

Kirkon työ näkyväksi

Yksi esimerkki uusista toimintatavoista on erilaiset projektit. Kun Sture Fjäder tapasi toiminnanjohtaja **Arja Lusan** KNT:n hallituksen kokouksessa viime keväänä, siitä sai alkunsa yksi uusi projekti.

– Minua risoo se, että kirkolla on niin negatiivinen julkisuuskuva. Milloin kinataan naispappeudesta, milloin mistäkin. Kirkko tekee kuitenkin niin paljon hyvää, joka jää aivan ilman huomiota. Jos kirkko rapautuu ja nuoriso- ja diakoniatyö menetetään, sitä laskua kunnat eivät pysty maksamaan.

Tästä lähti liikkeelle Akavan, KNT:n ja Dtl:n yhteinen projekti, jonka tarkoitus on vahvistaa diakonia- ja nuorisotyötä. Fjäder kehottaa akavalaisia jäseniä asettumaan ehdolle seurakuntavaaleissa ja äänestämään aktiivisesti.

Puheenjohtajan korviin on kantautunut joitain soraääniä projektista. Kaikki akavalaiset eivät ole ymmärtäneet, miksi tuetaan seurakuntavaaleja.

– En sano, että pitää kuulua kirkkoon, mutta kirkon hyvä työ on nähtävä, ja sitä pitää tukea.

Ehdolle ensi kaudeksi

Näin yksilöllisyyttä arvostavana aikana liittoon kuulumisen ei kiinnosta kaikkia, vaikka siinä on hyvät puolensa.

– Akavan jäsenliitot ovat vahvoja ammatillisia yhteisöjä, jotka tarjoavat jäsenpalveluja ja tuovat turvaa työntekijälle. Yksilön suhde isoon organisaatioon on aika heikko. Akava korostaa koulutettujen asemaa ja osaamista, Fjäder perustele.

Hän on erittäin sitoutunut työhönsä.

– Tykkään rakentaa ja luoda uutta. Puheenjohtajan työ on ihana homma.

Melkein kaikki illat menevät erilaisissa valmisteluissa, mutta viikonloput ovat usein vapaat. Silloin Fjäder suuntaa Hankoon, josta hän on kotoisin.

– Minulla on siellä vanha talo, jonka kunnostaminen vie hirveästi aikaa. Olen kirvesmiehen poika ja teen paljon itse, vaikka jälki ei olekaan yhtä hyvää kuin isälläni.

Kalastaminen on myös mieluista puuhaa. Jos vastaan tulee vanhoja hankolaisia postimerkkejä tai kirjeitä, Fjäder kerää ne talteen. Hän on innokas filatelisti, jonka yksi keräilyala on sulkakirjeet 1700–1800-luvulta. Tuolloin ei ollut postimerkkejä.

– Sukunimeni Fjäder tarkoittaa sulkaa.

Ja milläpä muulla merenrantakaupungissa kannattaa liikkua kuin Jopolla. Ne muuten valmistetaan Hangossa Helkaman tehtaalla.

Nelivuotinen puheenjohtajakausi päättyy ensi keväänä.

– Asetun ehdolle, jos saan kannatusta. Akavassa on päästy eteenpäin. Haluan lisätä edelleen sen painoarvoa ja tehdä siitä vaikutusvaltaisemman.

Haastattelu päättyy, mutta eläkeneuvottelut jatkuvat. Illaksi pitää ehtiä vielä Kesärantaan. ■

NOSTETAAN OMA TYÖ ESIIN

Akava, Dtl ja KNT haluavat yhdessä toimia arjen työn näkyväksi tekemisessä.

Tätä nostoa tarvitaan kirkon sisällä, mutta myös laajemmin yhteiskunnassa.

Näistä yhteiseksi koetuista asioista syntyi projekti,

joka toteutetaan tulevan syksyn aikana.

”On tärkeitä, positiivisia asioita, jotka liittyy kirkon nuoriso- ja diakoniatyöhön. Jos kaikki se olisi pois suomalaisesta yhteiskunnasta, jonkun muun pitäisi hoitaa se. Nyt tämä työ jää kaiken muun keskustelun varjoon, ja Akava haluaa nostaa nämä positiiviset asia esiin”, sanoo Akavan puheenjohtaja **Sture Fjäder** seurakuntavaalien markkinointivideossa.

Vaiikutetaan tulevaisuuteen

Projektin tavoitteena on ammatillisen nuorisotyön ja diakoniatyön jatkuvuuden turvaaminen seurakunnissa. Siksi keskeinen vaikuttamisen muoto on aktiivisuuden lisääminen syksyn seurakuntavaaleissa.

Akava on nostanut ensimmäistä kertaa tulevat seurakuntavaalit kaikkien muiden vaalien rinnalle. Akavalaiset liitot tiedottavat seurakuntavaaleista, ja keskusjärjestön puheenjohtajana Sture Fjäder kannustaa aka-

valaisia asettumaan ehdokkaaksi ja äänestämään tulevissa vaaleissa.

Seurakunnan nuorisotyö tarvitsee päätöksentekijöinä nuorten valtuutettujen lisäksi työelämässä toimivia yhteistyökumppaneita. Diakoniatyö tarvitsee tukijoita, jotka sitoutuvat ammatillisen diakoniatyön jatkuvuuteen. Liitot kannustava niitä jäseniään, joiden työpaikka on toinen kuin asuinpaikkakunta, asettumaan ehdokkaaksi kotiseurakuntansa vaaleissa.

Uudet valtuutetut tulevat tekemään lähivuosina isoja päätöksiä seurakuntarakenteesta, uusista toiminta- ja hallinto-organisaatioista ja päättävät, millaisilla henkilöstö- ja talousresursseilla työtä tehdään.

Uusien valtuutettujen keskuudesta valitaan myös 2/3 tulevasta kirkolliskokousedustajista. He priorisoivat ja päättävät, mitkä toiminnot ja työmuodot säilytetään. Kirkolla ja seurakunnilla on varaa siihen, mikä päätetään tärkeäksi tehdä ja säilyttää.

Vahva asema säilytettävä

Huoli siitä, edustavatko valtuutetut aidosti paikallisen seurakunnan jäseniä kokonaisuudessaan vai ovatko he vain pienen mutta äänekkään ryhmän edunvalvojia, ei ole aiheeton. Yhden asian liikkeitäkin tarvitaan, mutta on aina huolestuttavaa demokratian kannalta, jos yhdellä tai kahdella puolueella tai ryhmällä on niin vahva enemmistö, että ei tarvitse kuunnella ja huomioida sitä moniäänisyyttä, jota jokainen seurakunta todellisuudessa edustaa.

Istuva kirkolliskokous tulee tekemään tämän toimintakauden loppuun mennessä nuoriso- ja diakoniatyön kannalta merkittäviä ratkaisuja. Seurakuntarakenteen uudistuksen lisäksi se päättää mahdollisesti myös diakonin viran sisällöstä (diakonaatti).

Seurakuntarakenteen uudistuksen esitys pitää sisällään diakonian viran lakkauttamisen lakisääteisenä virkana jokaisessa seurakunnassa. Dtl ja KNT pyr-

Dtl ja KNT pyrkivät vaikuttamaan kirkon keskeisiin päätösten tekijöihin, jotta nuoriso- ja diakoniatyön ammattitehtävillä on uudessa seurakuntarakenteessa vahva asema ja ne ovat oikein resursoituja.

tehtävät vaikuttamaan kirkon keskeisiin päätöksentekijöihin, jotta nuoriso- ja diakoniatyön ammattitehtävillä on uudessa seurakuntarakenteessa vahva asema ja ne ovat oikein resursoituja. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi järjestetään ensi vuoden helmikuussa kutsuseminaari kirkon keskeisille vaikuttajille ja päätöksentekijöille.

Työn merkittävyys ja vaikuttavuus esiin

Akavan aluejohtoryhmät järjestävät syksyn aikana Akava-päiviä seitsemällä paikkakunnalla. Akava-päivien iltatilaisuuksiin ovat aina tervetulleita kaikkien akavalaisien liittojen jäsenet. Erityisesti tänä syksynä kannattaa näihin tapahtumiin osallistua ja olla näkyvillä oman työn ja ammatin edustajana. Akava-päivien iltatilaisuuksissa noste-

taan esille seurakuntavaaleja ja Hyvän tekemisen toreilla paikalliset nuoriso- ja diakoniatyön toimijat tuovat esille omaa työtään.

Projektin yhtenä tavoitteena on nuoriso- ja diakoniatyön vaikuttavuuden esille nostaminen erityisesti mediassa. Kirkon kristillinen kasvatustyö kannustaa ja vahvistaa lapsia ja nuoria ottamaan vastuuta itsestään ja lähimmäisistä, lähellä ja kaukana. Kirkon nuorisotyö tarjoaa toimintansa kautta tähän hyvän ja turvallisen oppimisympäristön. Kun lapsi tai nuori kokee olevansa rakastettu yksilönä ja tärkeä seurakuntayhteisössä, se ennaltaehkäisee häntä syrjäytymästä yhteiskunnasta ja sen palveluista.

Kirkon diakoniatyö turvaa yhteiskunnan turvaverkosta putoavien avunsaannin. Se tarjoaa kokonaisvaltaista auttamista ja palveluohjaamista. Diakoniatyö tarjoaa ennaltaehkäisevää, kannattelevaa ja korjaavaa toimintaa asiakkailleen. Työssä on keskeistä toivon ylläpitäminen ja elämänlaadun paraneminen. Molemmille työaloille on merkittävää laajat yhteistyöverkostot.

Hyvät jutut ja tekijät näkyville

Nämä asiat ovat jokaiselle vi-
ranhaltijalle tuttuja, ja ne tunnetaan hyvin kirkon sisällä, mutta tunteeko jokainen seurakunnan kirkkovaltuutettu ja tavallinen kirkon jäsen nämä asiat. Media

nostaa esille herkästi esille kirkosta negatiivisia asioita. Kirkon mediakuva on kielteinen, koska mediassa saa tilaa pieni äänekäs vähemmistö, joka on kirkkokriittinen tai joka kokee olevansa oikeassa olemisessaan uhattu.

Ihan tavallinen seurakuntalainen ei halua sanoa enää kuuluvansa kirkkoon. Hän ei halua tai uskalla puolustaa uskoaan. Tuntuu vaikealta puolustaa arjen kristillisyyttä ja sitä hyvää, mitä on kirkolta saanut. Nyt on trendikästä olla kirkkokriittinen. Siksi seurakuntavaaliehdokkaalta vaaditaan rohkeutta puolustaa kirkon tekemää työtä. Tässä auttaa se, että näistä hyvistä kokemuksista kerrotaan julkisuudessa, vaikka se olisi vastavirtaan taistelemista.

Projektiin on palkattu työn-
tekijäksi viestinnän ammattilainen, freelancetoimittaja ja kouluttaja **Tuija Metsäaho**. Nyt tehdään juttuja arjen työstä ja sen tekijöistä. tarinat kiinnostavat ja ihmiset tarinoiden takana ja tekijöinä. Näitä tarinoita pyritään saamaan esille laajasti eri medioissa. Seurakuntavaaliehdokkaan sitoutumista nuoriso- ja/tai diakoniatyön puolesta puhujaksi helpottaa se, että näitä asioita käsitellään lehdistössä ja muissa medioissa. Siksi tässä projektissa toimitaan vahvasti monin viestinnän välinen. ■

USKO HYVÄÄN TEKEMISEEN

Mihin hyvään sinä uskot?
Anna äänesi kuulua seurakuntavaaleissa
ja tee kirkosta näköisesi.

27.-31.10.

Ennakkoäänestys

9.11.

Vaalipäivä

SEURAKUNTAVAALIT.FI⁺

opiskelija

HENNA WECKMAN
KNT:n opiskelijajaoksen
tiedotusvastaava
henna.weckman@cou.fi

Välitä siitä,
mihin olet
kasvamassa

TÄNÄÄN KATSELIN MUUTAMAN HILJAISEN HETKEN AMMATTIKORKEAKOULURYHMÄÄNI:

villi yllytyshullu, heleästi laulava muusikko, yllätyksellinen äitihahmo, hiljainen ajattelija, oma-aloitteinen piiristäjä ja iloinen aikuisopiskelija. Vielä itsekin nuoria ja vähän vanhempia. Toinen toistaan erilaisempia, toinen toistaan opettavaisempia. Ihmisiä. Ihmisiä, joilla on yhteinen tavoite – opiskella nuorisotyötä ja nostaa arvostaa nuorisotyötä ja nostaa nuorisotyö uusiin kantamiin omana aikanaan, omalla tavallaan.

OMA AMMATTIKORKEAKOULURYHMÄNI LÖYTYY CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULUSTA, sieltä, mistä kirkon työ-

kenttä on jo saanut ja tulee tulevaisuudessaakin saamaan nuorisotyönohjaajia nimikkeellä yhteisöpedagogi. Me yhteisöpedagogit olemme kasvatuksen ammattilaisia, joiden tehtävänä on osata toimia erilaisissa kasvatuksen, ohjaamisen ja koulutuksen tehtävissä lasten, nuorten ja perheiden kanssa. Me centralaiset yhteisöpedagogit saamme koulutuksestamme myös kirkon nuorisotyönohjaajan pätevyuden. Voimme toimia monissa eri työtehtävissä niin kirkon, lastensuojelun, järjestöjen kuin kunnankin riveissä nuorisotyöntekijöinä, lähetysshiiteerinä, lastenohjaajina, toiminnan-

johtajana, koulutussuunnittelijoina, kouluttajina ja yrittäjinä.

NUORISOTYÖ ON ILON ASIA. Surunkin keskellä taistelua toivorikkaammasta huomisesta. Armon sanan tavoittelua lasten ja nuorten kanssa.

Koulutus antaa paljon eväitä pysyvän onnen saavuttamiseen heidän kanssaan, mutta tärkein opastaja on elämä itse.

Ei ole väliä, mikä ammattinimike sinua kantaa tärkeään nuorisotyön tehtävään, sosionomi vai yhteisöpedagogi, kunhan välität siitä, mihin olet kasvamassa.

Kasva kohti nuorisotyötä näkemällä maailma suurena kokonaisuutena, jossa jokainen on tärkeä juuri sillä paikalla, mikä hänellä on. Kasva löytämällä elämän ihmeet pienimmistäkin onnen hetkistäsi.

Kasva ajattelemalla, mutta älä pelkää jatkaa eteenpäin pysähtymättä. Kasva katsomalla tuntematon silmiin, katsomalla tuttua uudella asenteella. Kasva välittämällä itsestäsi ja muista, sillä sinulla on voima taivaasta kannettavanasi. Voimavara olla ihminen nuorisotyössä ja elää elämää etsien sitä yhdessä toisten kanssa.

Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi, minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni. (Jes. 41:10). ■

Tärkein
opastaja on
elämä itse.

Virikkeitä ja välineitä: Depressiokoulu – masennuksen ehkäisy- ja hoitotaitoa

Juttusarjan kolmannessa osassa on vuorossa Depressiokoulu. Välineitä masennuksen ja uupumuksen vähentämiseen tarvitaan myös seurakuntien diakonia- ja nuorisotyössä enenevässä määrin.

Depressiokoulu on Suomen Mielenterveysseuran kehittämä itseopiskelun muoto, joka auttaa ehkäisemään ja katkaisemaan stressin, uupumuksen ja depression kierteen. Itseopiskelun tukena toimivat ryhmä ja sen ohjaaja. Ensimmäiset ryhmänohjaajat koulutettiin vuonna 2003, ja ensimmäiset potilasryhmät alkoivat keväällä 2004.

Työterveyshuollon välineeksi Suomen Mielenterveysseura alkoi suunnitella Depressiokoulumenetelmää työterveyshuollon välineeksi jo vuonna 2000, koska tutkimuksissa todettiin valtaosan depressiopotilaista olevan ilman hoitoa. Depression tiedetään olevan vakava kansansairaus, jonka hoitotulokset ovat sitä parempia, mitä varhaisemmassa vaiheessa hoitoa saa. Depressiokoulu on helposti toteutettava, tehokas, edullinen ja ei-leimaa-va hoitokeino depression ehkäisyyn ja varhaiseen hoitoon.

Suomen Mielenterveysseuran menetelmä päätettiin nimitä Depressiokouluksi, koska se ohjaa potilaita sairaanhoidollisen ajattelun lisäksi myös itse oppimaan itsensä omaehtoista tervehdyttämistä ja parantamista. Depressiokoulu pohjautuu-kin psykoedukatiivisiin menetelmiin, ja potilas on opiskelija. Itsehoidon lisäksi tukena on myös yhdessä oppiva ryhmä, josta saa vertaistukea. Ryhmähoito säästää aikaa ja kustannuksia.

Depressiokoulu on kehitetty masennuksen hoitoon, mutta sitä on käytetty myös muun muassa työuupumuksen, työttömyyden, päihde- ja muiden riippuvuuksien sekä lasten ja nuorten psyykkisen kasvun vaikeuksien hoidossa. Depressiokoulun työkirjan pohjana on Kalifornian yliopiston ”Control Your Depression”-kurssi 1980-luvulta. Suomalaisen työkirjan ovat tehneet psykoterapeutti **Tarja Koffert** ja psykiatri **Katriina Kuusi**.

Masennukseen käydään käsiksi

Järjestelmällisen itseopiskelun tavoitteena on lisätä opiskelijan tietoisuutta omista mielialoista ja taitoja vaikuttaa niihin. Kursilaisilla on käytössään työkirja, joka sisältää ryhmäistuntojen materiaalin ja itseopiskelutehtävät. Työkirjan tehtävien avulla opiskellaan toimintojen, ajatusten, ongelmanratkaisutaitojen ja sosiaalisten suhteiden vaikutusta mielialaan ja pyritään muuttamaan ja kehittämään näitä vaikutuksia masennusta ehkäiseviksi ja lievittäviksi.

Depressiokoulu-ryhmässä on yleisimmin 6–8 osallistujaa. Ryhmäkokoontumisten määrä ja opetuksen yksityiskohdat määräytyvät kurssilaisten lähtötilanteista ja ongelmien laadusta ja vaikeudesta. Käytössä on ollut 8–16 kerran sovelluksia. Kokoontumisten välillä opiskelijat tekevät itsenäisesti työkirjan tehtäviä päivittäin, joten kurssi vaatii sinnikkyyttä ja sitoutumista. Tuloksena on kuitenkin parem-

pi mieliala ja kärsimysten lievityminen.

Depressiokoulu tarvitsee vetäjän

Depressiokoulun ryhmänohjaajaksi opitaan kokemuksellisen opiskelun avulla eli käymällä itse läpi Depressiokoulu. Näin ohjaajat oppivat omakohtaisesti ymmärtämään masennuksen luonnetta ja sen ryhmämuotoista hoitoa. Samalla osallistujat oppivat taitoja, jotka auttavat heitä uudistumaan ja ehkäisemään omaa uupumistaan ja depressiotaan.

Depressiokoulun ryhmänohjaajakoulutus vaatii riittävän terveys- tai sosiaali-alan ammatillisen peruskoulutuksen. Koulutusta järjestää Suomen Mielenterveysseuran Koulutuskeskus. Uusi koulutusryhmä käynnistyy, kun ryhmään saadaan vähintään 8 osallistujaa. SMS on vuosien 2002–2009 aikana kouluttanut noin 90 ryhmänohjaajaa kuntien, seurakuntien ja järjestöjen työntekijöistä.

Depressiokoulua Espoossa

Näkövammaistyön diakonisassa, psykoterapeutti, **Tarja Huttunen** Espoon seurakuntayhtymästä on hyödyntänyt työssään Depressiokoulu-materiaalia yhdessä Vantaan seurakuntayhtymän näkövammaistyön diakonissan, **Terhi Suonsivun**,

kanssa. Tarja Huttunen ja Terhi Suonsivu räätälöivät Depressiokoulu-ryhmät näkövammaisille vuosina 2007 ja 2008. Näkövamma lisää jo sinänsä psyykkistä kuormitusta muiden kuormittavien tekijöiden ohella ja apua tarvitaan.

– Olemme sen jälkeen pitäneet eri nimillä lyhempiä määräraikaisryhmiä otsakkeella ”Hyvä mieli -ryhmä”, joissa olemme hyödyntäneet Depressiokoulun materiaalia. Depressiokoulu on jäänyt materiaalina vaikuttamaan työhöni niin ryhmiin kuin yksilötapaamisiin, kertoo Tarja Huttunen.

Hänen mielestään Depressiokoulun materiaali toimii erittäin hyvin lievästä masennuksesta kärsiville ja vähäistä alakuloa tunteville. Ryhmäläiset alkoivat nähdä itseään uudella tavalla: omat kielteiset uskomukset itsestä eivät olleetkaan välttämättä tosia. Sitä voi hyvin käyttää myös työuupumuksen ehkäisyssä ja hoidossa.

– Depressiokoulu nimenä ei ehkä kuitenkaan ole paras mahdollinen, Huttunen miettii.

Espoossa ryhmän kesto oli kaksi tuntia. Tervetuloitovotuksen jälkeen luettiin raamatunlause tai mietelause ja pidettiin rentoutusharjoitus. Sen jälkeen käytiin läpi työkirjan tehtäviä ja selitettiin seuraavan kerran tehtäviä. Lopuksi kysyttiin, mitä opittiin.

– Lisäsimme Mielenterveysseuran materiaalista poiketen ryhmän alkuun pienen hiljentymisen ja loppuun Herran siunauksen, kun kuitenkin on kyse seurakunnan ryhmästä ja suurin osa osallistujista on seurakunnassa muutenkin mukana, sanoo Huttunen.

Ryhmä kokoontui kaikkiaan 11 kertaa ja jatkoi vielä vertaisryhmänä 7 kertaa.

”Masennus oli yksin koettua, nyt ryhmässä yhdessä jaettua”, ryhmän jälkeen todettiin. ■

Lähteet

Koffert, Tarja & Kuusi, Katriina. 2008.

Depressiokoulu. Opi masennuksen ja ehkäisy- ja hoitotaitoja. Työkirja. Vantaa: SMS-tuotanto Oy. Eira Tikkanen, koulutusjohtaja.

Suomen Mielenterveysseura.

Tarja Huttunen, diakonissa, psykoterapeutti.

Näkövammaistyö. Espoon seurakuntayhtymä.

VIRIKKEITÄ JA VÄLINEITÄ -JUTTUSARJA

1/2014 Sururyhmä

2/2014 Työpaja

3/2014 Depressiokoulu

4/2014 Yllättävät tilanteet

PUHELUT KIERTÄVÄT RAUMALLA

Asiakastyöhön ja työnhallintaan on mahdollista saada apua nykYTEKNOLOGIASTA. Vaikka kännyköihin ja gsm-numeroihin siirtyminen helpottaa työntekijän tavoittamista, on työn rajaamisen miettiminen myös tärkeää. Saanko ja voinko olla lomalla ja vapaapäivillä irti työasioista ja kuinka se toteutetaan käytännössä?

sä sitä, että jokaisen diakoniatyöntekijän oman työnumeron lisäksi diakoniatyöllä on yksi virtuaalinen puhelinnumero. Yhteystiedoissa tämä numero esitetään diakoniatuimiston numerona. Käytännössä numero ei ole fyysisen paikkaan sidottu vaan virtuaalinen, johon soitettu puhelu ohjautuu diakoniatyössä sovitun järjestyksen mukaisesti noin 20 sekunnin jälkeen työntekijältä toiselle, kunnes joku vastaa.

Diakoniatyöntekijä vastaa

– Meillä on minun lisäksi kahdeksan diakoniatyöntekijää. Aina asiakas ei tavoita heti omaa työntekijäänsä, mutta puhelujen kierrätysjärjestelmämme kautta hän tavoittaa

Rauman seurakunnassa on parin vuoden ajan kokeiltu puhelujen kierrättämistä helpottamaan diakoniatyöntekijöiden tavoitettavuutta. Vanhoista lankapuhelinnumeroista oli jo luovuttu aiemmin ja siirrytty kokonaan matkapuhelimiin. Seurakunnan vaihteen kautta ei saatu enää yhteyttä diakoniatyöntekijöihin, ja alettiin etsiä ratkaisua tavoitettavuusongelmaan.

Talusojohtajan ehdotuksesta ryhdyttiin kokeilemaan uudenlaista toimintatapaa digitaalisen vaihteen avulla. Puhelujen kierrättäminen havaittiin toimivaksi, ja nyt se on juurtunut luontevaksi osaksi diakoniatyön arkea Raumalla, noin 40 000 asukkaan kaupungissa. Puhelujen kierrättämisen ydinajatuksena on ihmisen palveleminen ja diakonisen avun tavoitettavuus.

Puhelujen kierrättäminen Raumalla tarkoittaa käytännös-

toisen työntekijän. Soittajalle tulee tunne, että joku toinenkin välittää ja on valmiina kuuntelemaan. Joskus asiakkaalla on tarve saada välittömästi yhteys diakoniatyöntekijään. Tällöin häntä rauhoittaa jo se, että joku vastaa ja kertoo, että oma työntekijä ottaa yhteyttä heti kun ehtii, kertoo Rauman seurakunnan johtava diakoniatyöntekijä Minna Rautiainen.

– Voimme sanoa ihmisille, että anna vaan soida pitkään. Joku meistä vastaa kyllä!

Puhelu siirretään toiselle työntekijälle joissain seurakunnissa erityisesti työntekijöiden loma-aikoina. Raumalla diakoniatyön puhelujen kierrättäminen on käytössä jatkuvasti, mikä on osoittautunut toimivaksi. Yhdestä numerosta tavoittaa diakoniatyöntekijän ilman toisten työntekijöiden puhelinnumeroiden etsimistä myös oman työntekijän loman tai vapaapäivien aikana.

Takaisin soitetaan

Esimerkiksi työalalaverin vuoksi käy toisinaan niin, ettei diakoniatyöntekijöitä tavoita heti. Tällöin palaverin jälkeen sovitaan, kuka soittaa takaisin, sillä monella työntekijällä voi näkyä sama numero vastaamattomissa puheluisissa. Kiertävä virtuaalinumero ja kaikkien työntekijöiden puhelimia koskeva automaattinen soitonohjaus jättävät jokaisesta soittajasta näkyviin numeron työntekijän puhelimeen.

Palvelu ei kuitenkaan vastaamattomien puhelujen listas-

sa näytä, onko kyseessä toisesta numerosta ohjautunut vai juuri kyseiseen numeroon suoraan soitettu puhelu.

– Tämä onkin oikeastaan ainoa asia, jota joskus harmittelemme, Rautiainen kertoo.

Joskus vastaamattomaan puheluuun soittaessaan kuulee olevansa toinen tai jopa kolmas takaisin soittava diakoniatyöntekijä. Näissäkin tapauksissa ihmisten palaute on hyvää: asiakkaat kokevat, että heitä halutaan palvelulla ja auttaa.

– Haluamme pitää kiinni siitä, että soitamme takaisin, koska se on tärkeää palvelua ihmisille. Palaute takaisinsoittamisesta on myönteistä. Ihmiset kokevat tulensa kohdatuksi. Työntekijä itse taas voi luottaa siihen, että joku palvelee silloinkin kun ei itse ole tavoitettavissa.

Lomalla puhelimet lepoon

Puhelujen kierrättäminen ei Rauman seurakunnan diakoniatyöntekijöille kuitenkaan tarkoita rannatonta työtä ja loputonta puhelimen pirinää 24/7. Kaiken aikaa ei tarvitse olla tavoitettavissa, ja työtä rajataan. Esimerkiksi vapaapäivinä voi olla levollisin mielin, kun tietää, että joku vastaa tuleviin puheluihin. Lomien ajaksi puhelut käännetään virtuaalinumeroon ja puhelimet suljetaan. Virtuaalinumeron kautta puhelut ohjautuvat päällä oleviin puhelimiin.

Työtä rajataan myös siten, että pitkien lomien ajaksi puhelimet jätetään töihin. Näin ei tule kiusausta hoitaa työasioita lo-

malla. Jos jotain aivan välttämätöntä kysyttävää tulee, voivat työtoverit tavoitella lomalaista tämän yksityisnumerosta. Työn rajaamiseksi työajattoman työntekijän kannattaa kiinnittää huomiota työpäiviensä ja -viikkojensa pituuteen. Jos itsestä tuntuu, että työ kuormittaa liikaa, on asian puheeksi ottaminen tärkeää.

– Diakoniatyön voi nähdä rajattomana työnä, jos haluaa. Ei se kuitenkaan ole sen kummempaa kuin muuallakaan. Kokonaisuudessaan puhelinsysteemimme on toiminut meillä paljon paremmin kuin ajattelimme, vaikka epäluulojakin alussa oli. Voi tämänkin käytäntömmä nähdä rajattomuutta kasvattavana, mutta se on myös tavoitettavuutta kasvattavaa, ja siitä haluamme yhdessä pitää kiinni. Puhelinsysteemimme palvelee ihmisiä, mikä on tärkeintä. ■

PUHELUIEN KIERRÄTTÄMINEN

- Diakoniatyöllä on yksi ylimääräinen puhelinnumero.
- Numero on virtuaalinen, ei siis tietyssä puhelimesta oleva.
- Digitaalinen keskus ohjaa puhelut vastaajaringissä oleville tietyssä järjestyksessä.
- Automaattinen soitonohjaus työntekijältä toiselle alkaa noin 20 sekunnin jälkeen.

DIAKONIATYÖNTEKIJÖIDEN VIRKAPUKEUTUMISEN VAIHEISTA

Diakonissan ja diakonin pätevyysmerkki, diakoniarriipus, vihreä ja sininen virkapaista sekä diakonissan juhlapuku; kaikki nämä on kirjattu liiton suositukseseen virkapukeutumisesta. Viimeksi päivitetty versio on vuodelta 2011, ja se löytyy liiton kotisivuilta.

Suosituksen mukaan asianmukainen pukeutuminen sekä huoliteltu ja siisti ulkonäkö ovat osa diakonian viran hoitoa. Juhlavassa ja arkisessa työtehtävässä asukokonaisuus on luonnollisesti erilainen.

Diakonissan juhlapuvun ja pätevyysmerkin käyttö on rajattu koulutuksen saaneille. Vastaavasti diakonin pätevyysmerkkiä käyttävät diakonikoulutetut. Diakoniarriipus on tarkoitettu diakonissa- ja diakonikoulutetuille.

Virkapaitojen alkuperäisestä koulutussidonnaisuudesta luovuttiin liiton hallituksen päätöksellä kaksi vuosikymmentä sitten. Vaatetuksen, merkin ja riipuksen käytön edellytys on diakonian virkaan vihkiminen, vaikka vihkimys diakonian viran kelpoisuusehtona poistettiin 1990-luvun puolivälissä.

Käytännössä diakonian virkaan hakeutuvat ovat myös muutoksen jälkeen saaneet vihkimyksen. Se toimitetaan Kirkollisten toimitusten kirjassa esitetyn diakonian virkaan vihkiminen-kaavan mukaisesti. Kirjoituksessa käytetään jatkossakin diakonissa- ja diakoni-nimikettä ajan kuluessa tehdyistä koulutus- ja virkanimekemuutoksista huolimatta.

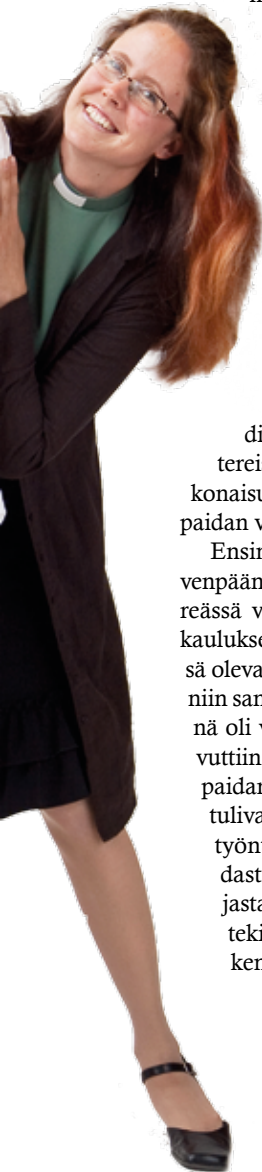
Polkuja tähän päivään

Kaikilla diakonissalaitoksilla oli diakonisoilleen omat puvut, myssyt ja merkit vuoteen 1966 asti, jolloin edelleen käytössä oleva diakonissan juhlapuku ja pätevyysmerkki hyväksyttiin Suomen Kirkon Sisarliiton (vuodesta 1990 Diakoniatyöntekijöiden Liitto) vuosikokouksessa. Päätös oli historiallinen ja yhdisti eri diakonisoja.

Puvun suunnitteli naisten työ-, juhla- ja vapaa-ajan vaatteiden suunnittelijana tunnustettu **Riitta Immonen**.

Merkin suunnitteli diakonissa, taiteilija, hopeaseppä **Anita Sarlin**. Liitto on omistanut oikeudet juhlapukuun aina. Merkin oikeudet, valmistaminen ja myynti siirtyivät liitolle Suomen Diakonialaitosten Liitolta vuonna 2008.

Juhlapukukysymys oli esillä jo liiton perustavassa kokouksessa vuonna 1958 ja sen jälkeen useasti. Vuosikymmenten varrella liitto on ollut aloitteelli-

nen myös diakonissojen arkivirkapuvuissa. Viimeinen pukukokoukonnaisuus toteutettiin vuonna 1985 yhteistyössä työvaatesuunnittelijoiden **Pi Sarpanevan** ja **Maj Kuhlefeltin** kanssa. Se oli käytössä kymmenisen vuotta.

Porin Diakoniaopistosta valmistui ensimmäinen diakonissakoulutettu mies vuonna 1976. Samassa laitoksessa myöhemmin diakonissaksi opiskelleen **Jouni Kivimaan** toimeliaisuuden ansioista näin koulutetuille miehille valmistui sininen virkapaita. Paidan pääntiessä ja kalvosimissa on viitteitä diakonissan juhlapuvun valkoisista tereistä. Diakonissan merkki on osa kokonaisuutta. Liiton hallitus vahvisti virkapaidan vuonna 1985.

Ensimmäiset diakonit valmistuivat Järvenpään Luther-opistosta vuonna 1955 vihreässä virkapaidassa ja valkoisessa panta-kauluksessa. Asuun kuului edelleen käytössä oleva diakonin pätevyysmerkki. Paita oli niin sanottu valepaita, kauluksen lisäksi siinä oli vain etuosa. Punaisesta väristä luovuttiin, koska se muistutti liikaa piispojien paidan väriä. Vaikutteet vihreästä väristä tulivat mahdollisesti Ruotsin diakoniatyöntekijöiden harmaanvihreästä paidasta. Muistitieto merkin suunnittelijasta on hatara, ”joku papin poika sen teki”. Otamme mieliihyvin vastaan tarkemman tiedon asiasta.

Liitto vastaa virkapukeutumisesta

Diakonin merkin oikeudet, valmistuttaminen ja myynti siirtyivät 1990-luvun alussa toimin-

tansa lopettaneelta Suomen Diakonien Liitolta liitollemme. Se oli osa pitkään yhteistyössä valmistettua diakoniatyöntekijöiden järjestöllistä yhdenytymistä. Pienempi järjestö lakkautti toimintansa ja suurin osa jäsenistä liittyi nimensä ja sääntönsä uudistaneeseen Diakoniatyöntekijöiden Liittoon.

Diakoniaripuksesta on kiittäminen porvooolaisia diakoniatyöntekijöitä **Inga-Britt Ekholmia**, **Kirsti Poutiaista** ja **Maria Jylhää**. Riipus valmistui heidän ja hopeaseppä **Seppo Jukaraisen** ideoimana vuonna 1995. Liittoa kysyttiin kumppaniksi, mutta tuolloin liitossa ei nähty riipukselle tarvetta virallisten pätevyysmerkkien rinnalla. Arvio oli virheellinen, koska riipus on alusta asti ollut suosittu. Suunnittelijat luovuttivat mieliihyvin riipuksen oikeudet, valmistuttamisen ja myynnin liitolle vuonna 2008.

Liittomme ja kirkon toimielimissä pohdittiin viimeksi 19990-luvulla diakoniatyöntekijöiden juhla- ja arkipukeutumisen uudistamista. Vaiheiden jälkeen piispainkokous päätti vuonna 1993 jättää tehdyt esitykset pöydälle ja totesi silloisen käytännön jatkuvan, jossa liittomme määrittelee pukeutumissuositukset. Piispainkokous päätti palata asiaan tarpeelliseksi katsomallaan tavalla kirkon virkakysymyksen ratkettua. Kokous ei ole asiaan palannut. Virkakysymys odottaa edelleen ratkaisua.

Diakoniatyöntekijöiden Liitolta on pitkäaikainen asiantuntemus ja kokemus alamme virkapukeutumisesta. Emme näe perusteita käytännön muuttamiseen. ■

KIRKON NUORISO- TYÖNOHJAAJIEN VIRANTUNNUKSET

Kirkon nuorisotyönohjaajien virka-asun valmistelun käynnisti vaasalaisen nuorisotyönohjaaja **Kari Hietamäen** ja 14 muun Vaasan seudun nuorisotyönohjaajan jäsenaloite syksyllä 1998. Silloinen KNT:n johtokunta käynnisti asiassa valmistelun ja nimesi työryhmän, **Arja Lusa, Rauno Vänskä** ja **Esko Repo**, tätä varten. Työryhmä päätyi esittämään sinistä panta- virkapaitaa nuorisotyönohjaajien virka-asuksi. Tammikuussa 1999 vuosikokous hyväksyi esityksen ja päätyi suosittelemaan pannallisen virkapaidan käyttöä.

Siniseen virkapaidan väriin päädyttiin, koska haluttiin viralle oma väri. Omalla värillä nuorisotyönohjaajat haluavat profiloitua kirkon kasvatuksen ja nuorisotyön viran ammattilaisina. Oma väri vahvistaa nuorisotyönohjaajien identiteettiä ja tunnistettavuutta sellaisissa viranhoidon tehtävissä, jolloin työntekijä edustaa ammattiaan ja toimii seurakunnan ja kirkon edustajana.

Sininen väri on kristillisissä kirkkokunnissa Jeesuksen äidin Marian väri. Hieman myöhemmin nuorisotyönohjaajien sinisen virkapaidan käyttöönoton tuli sininen uudeksi liturgiseksi väriksi violetin rinnalle paastonajan väri vaihtoehtona. Päätöstä tehtäessä tämä oli tiedossa ja katsottiin, että se vahvistaa myönteisellä tavalla nuorisotyönohjaajien kuulumista hengellisten viranhaltijoiden joukkoon pappien ja diakoniatyöntekijöiden rinnalla.

Viran tunnusten valmistelusta ja valinnasta ovat kirkossa vastanneet perinteisesti ammattiliitot. Näin on tapahtunut kaikissa hengellisen työn ammateissa. Ammattijärjestöjen päätökset on saatettu piispainkokouksen tiedoksi. Piispainkokouk-

selta on odotettu päättäjän roolia, mutta se on todennut, ettei sillä ole kirkkolakiin ja kirkkojärjestykseen perustuvaa valtaa antaa sitovia määräyksiä, joten se on päätyntä suosituksiin papin ja leh- torin pukeutumisesta virantoimituksissa.

Nuorisotyönohjaajan ammattisormus

Ammattiin valmistunut yhteisöpedagogi- kirkon nuorisotyönohjaaja ja sosionomi-kirkon nuorisotyönohjaaja ja voi käyttää ammattisormusta. Ammattisormus on perinteinen tapa ilmaista ammatti, johon on valmistunut. Nuorisotyönohjaajan ammattisormus- ta on saatavana kultaisena ja hopeisena.

Sitä voi tilata KNT:n verkkosivujen kautta.

Virka-asujen valmistelu ja päätöksenteko on luontevaa jatkossakin olla ammattijärjestössä. ■

LIITTOJEN SUOSITUS

- **Virka-asu on viran tunnus. Se kertoo seurakuntalaisille ja yhteistyökumppaneille, missä virassa työntekijä työskentelee. Diakissa opistotasaisen koulutuksen suorittaneet nuorisotyönohjaajat voivat päivittää koulutustaan amk- tasolle vain suorittamalla sosionomi-diakoni-tutkinnon. Koulutuksen jälkeen valmistuneet voivat hakea hiippakunnan kapitulista diakonian virkaan vihkimystä ja voivat hankkia tässä yhteydessä diakonian viran tunnukset.**
- **Liitot suosittelevat, että viranhoidossa käytetään kuitenkin palvelussuhdeviran tunnuksia, nuorisotyössä sinistä virkapaitaa ja diakoniatyössä diakonian virkojen tunnuksia. Virka-asujen valmistelu ja päätöksenteko on luontevaa jatkossakin olla ammattijärjestössä.**

henki kulkee

Syksy

Joka ei ota syksyä vastaan niin kuin lapsi, hän ei sen kauneutta huomaa.
Aikuisperspektiivistä,
arkisten silmälasien läpi,
puiden lehdet tippuvat, narskuvat jaloissa, ovat haravalle työnsarkana.
Kun kellahtaa ruohon keskelle, kurkottaa kätensä,
väriloisto tulee kohti, kutittaa nenää!
Talvea odotellessa voi sukeltaa lehtimereen, tehdä lehtienkelin.
Koleus kesyyntyy lempivillasukilla,
sateella asenne ja kumisaappaat ratkaisevat.

Joka ei ota syksyä vastaan niin kuin kristitty, hän ei sen sanomaa huomaa.
Luonto lakastuu ja kuolee, mutta lopullisuus väistyy, kohta on uusi kevät.
Ilman kuolemaa ei ole ylösnousemusta. ■

3 kysymystä

1.

Miten seurakuntavaalit näkyvät työssäsi?

2.

Mitä syksy tuo tullessaan?

3.

Mitä keräät?

Marjo Rundgren,
lähiöperhetyöntekijä,
Rovaniemi

Niina Raevaara,
nuorisotyönohjaaja,
Sääksmäen seurakunta

Hanne Malkki,
nuorisodiakoni,
Espoonlahden seurakunta

KOONNUT STELLA BJÖRKHOLM

- Diakoniatyöntekijät toimivat perinteisesti Rovaniemen seurakunnassa vaaliavustajina. Toivon, että erityisesti diakoniasta kiinnostuneet lähtevät ehdokkaaksi vaaleihin.
- Diakoniatyöstä etsitään apua yhä enemmän. Niukenevat verotulot heijastuvat hyvinvointiyhteiskuntamme rakenteisiin.
- Elämäneväitä; uskoa, toivoa ja rakkautta, mitä voi jakaa ja saada yksin armosta.

- Tällä hetkellä lähinnä mainoksina toimistolla.
- Uusia töitä, todennäköisesti.
- Marjoja metsästä.

- Vaalit näkyy monin tavoin, ja vaalien yhteydessä on hyvä muutenkin jutella nuorten kanssa siitä, miten ja mihin asioihin he voivat vaikuttaa.
- Tavallisen arjen rytmin ja lasten koulujuttuja.
- Vältän ainakin kaikkien tavaroiden keräilyä, mutta hieman keräilin marjoja.

Työkaverin alkoholiongelma

Tällä palstalla lakimies Tuula Sillanpää vastaa lukijoita askarruttaviin kysymyksiin.

Mitä teen, kun työkaverilla on ryyppyputki päällä?

Päihtyneenä tai krapulaisena työskentelyä ei hyväksytä eikä päihtymys ole lain mukainen poissaoloperuste työstä.

Jokaisen työntekijän tulee ilmoittaa työpaikalla havaitsemaan päihdekäyttäytymisestä esimiehelle, työsuojeluvaltuutetulle tai työsuojelupäällikölle. Vaaratilanteessa työtoverilla on velvollisuus estää vahingon syntyminen.

Esimies toteaa työpaikalla päihtyneenä tai krapulaisena esiintyvälle työntekijälle tämän tilan ja lähettää kotiin. Epäselvässä tilanteessa työntekijälle ehdotetaan puhalluskoetta työterveyshuollossa. Jos työntekijä ei siihen suostu, kieltäytyminen kirjataan ylös.

Mikäli työntekijä on jäänyt alkoholinkäytön takia tulematta töihin, esimies ottaa työntekijään yhteyttä ja pyytää selvitystä poissaolosta, lähtökohtaisesti lääkarintodistusta. Muutoin kotiin jäänyttä työntekijää kohdellaan samalla tavalla kuin työpaikalla päihtyneenä esiintynyttä. Lisäksi on muistettava, että työnteko on työntekijän pää-

velvoite ja luvaton poissaolo sinänsä voi johtaa palvelussuhteen päättymiseen.

Kun työntekijä palaa selvänä töihin, esimies ottaa ongelman puheeksi. Työntekijän tilanne ja hoidontarve selvitetään. Poissaolon ajalta pidätetään palkka tai sovitaan menetetyt työajan tekemisestä myöhemmin. Työntekijälle annetaan usein kirjallinen varoitus, jossa todetaan teko ja sen moitittavuus. Esimies ilmoittaa tapahtuneen omalle esimiehelleen, työsuojelupäällikölle, työsuojeluvaltuutetulle ja työterveyshuoltoon.

Jos teko toistuu, työntekijälle annetaan uusi varoitus ja muistutetaan, että teko voi uusiutuessaan johtaa palvelussuhteen päättymiseen. Työntekijältä edellytetään hakeutumista hoitoonohjaukseen. Työterveyshuolto tulee avuksi. Tilanne karotetaan, tehdään hoitoonohjaussuunnitelma ja selvitetään taloudellinen ja muu tuki työntekijälle. Työntekijä sitoutuu hoito-ohjelmaan, joskaan hoitoon ei voida pakottaa. Jos lääkäri arvioi alkoholismista sairaudeksi, työntekijällä on mahdollisuus saada sairausajan palkkaa.

Uusiutuva päihtymys johtaa helposti palvelussuhteen päättymiseen. Jos hoitoon ohjauksesta on kulunut pitkä aika kuivilla, työnantaja voi perustellusti valita sen sijasta uuden hoitojakson.

Työntekijä saa aina pyytää, että luottamusmies tai työsuojeluvaltuutettu on hänen apunaan palavereissa.

Jos esimies esiintyy päihtyneenä työssä, työntekijän tulee ilmoittaa asiasta kirkkoherralle tai talouspäällikölle. Jos heitä ei ole käytettävissä, ilmoitus tehdään työsuojeluvaltuutetulle tai työsuojelupäällikölle. Tiedon saaneen on ryhdyttävä heti toimenpiteisiin asiassa.

Seurakunnassa aikanaan käyttöön otettu suositus hoitoon ohjaamisesta on voimassa, vaikka asiakirja jätettiin pois voimassa olevasta Kirkon yleisestä virka- ja työehtosopimuksesta ■

Voit lähettää lakimiehelle ajankohtaisia kysymyksiä osoitteeseen
riitta.hiedanpaa@dtl.fi
tai arja.lusa@knt.fi

MIKA NUORVA
nuorisosihteeri, muusikko
mika.nuorva@h-y.fi

Tule sellaisena
kuin haluamme

HÄN KYLLÄ EROTTUI HERÄTTÄJÄJUHLAKANSASTA, joka oli keskivertoiselta ulkoasultaan yhtä silmiinpistävää kuin hopeanharmaa Corolla liikennevaloissa. Hän oli melko pitkä ja leveäharteinen. Leopardikuvioidun topin paljaaksi jättämät käsivarret olivat lihaksikkaat, samoin lyhyen farkkuhauseen osittain verhoamat jalat. Tummaan parransänkeen ja voimakkaisiin kasvopiiirteisiin olisi sopinut määriteltöinen katse, mutta sitä se ei ollut. Seisahtuessaan jonkin matkan päähän nuorisotyön myyntikojusta hän päylyi arasti ja nopeasti edustamiani myyntiartikkeleita, välillä kuiskaten jotakin tytön näköiselle mutta poikien vatteisiin pukeutuneelle ihmiselle, jonka kädestä hän piti kiinni. Minäkin vilkuilin heitä arasti ja nopeasti, samalla kun möin jollekin Löytyn Jaakon uusinta, vai oliko se körttihiuvia. Sitten hän oli äkkiä edessäni autotarra ja kolikko kädessä, ja teimme nopeat ja asialliset kaupat. Silloin huomasin leoparditopissa vasemman rinnan kohdalle kiinnitetyn Herättäjän nuorisotyön jakaman rintanapin.

”Mukavaa kun olette täällä, ja anteeksi pienuutemme ja ymmärtämättömyytemme.”

EN TIEDÄ ONKO HÄN KÄYNYT RIPPIKOULLA, ja jos on, niin missä. Yksi viime kesän uutisista Yleisradiossa koski sitä, kuinka rippikoulujen opettajat ovat hämmentyneitä siitä, mitä seksuaalisuudesta tulisi opettaa. Konsensusta ei ole. Opetti mitä tahansa, niin joku moittii ja manaa kuitenkin. Yksi klassikkometodi on ollut jutella seurusteluasioista erikseen tyttöjen ja poikien kanssa. Hä-

vettä myöntää, että näin olen aikanaan itsekin tehnyt. En tiedä kumpaan ryhmään hän olisi rippikoulussaan silloin mennyt. Oli se kumpi tahansa, me rippikoulunopettajat olemme joka tapauksessa osaltamme laittaneet hänet sellaisen valinnan eteen, jota hänen ei ole ollut mahdollista tehdä.

Samaan aikaan kun tutkittu tieto ihmisten sukupuolisten identiteettien monimuotoisuudesta on lisääntynyt, on kirkon kasvatustyössä pitkään käytössä ollut termi ”varhaisnuoret” vaihdettu käsitteeseen ”tytöt ja pojat”. Näin pihalla me kirkossa olemme. Tule sellaisena kuin haluamme.

SILMIINI OSUI JOKIN AIKA SITTEN OTSIKKO, joka kyseli,

mikä muka on tehnyt kirkosta seksuaalisuuden asiantuntijan. En harmikseni enää löytänyt juttua, mutta siitä olen varma, että nahkakantinen vetoketjuraamattu sitä ei ainakaan tee. Jospa edes murto-osa siitä kirkasotsaisesta reippaudesta, jolla seksuaalivähemmistöjä on kirkossamme haavoitettu, käytettäisiin vielä joskus vuorisaarnan mukaisen elämisen opetteluun.

En nähnyt häntä enää autotarrakauppojen jälkeen. Mieleni olisi tehnyt jälkepäin juosta perään ja sanoa, että mukavaa, kun olette täällä, ja anteeksi pienuutemme ja ymmärtämättömyytemme. Toivon vain, että arkkipiispa Kari Mäkisen sanat ovat tavoittaneet mahdollisimman monia.

Ps. Mitä hänen ostamassaan autotarrassa muuten luki? Siinä luki Siionin virren säe: ”Tie on ahdas.” ■

Akava-päivät

Akava-päivät ovat avoimia kaikille akavalaisten liittojen jäsenille. Päivien järjestäjinä toimivat Akavan aluejohtoryhmät. Liitot suosittelevat jäseniä osallistumaan alla olevien päivien iltatilaisuuksiin. Akava-päivien paikkakuntaakohtaiset ohjelmat aikatauluineen löytyy osoitteesta www.akava.fi/akava-paivat

16.9. Kotka	10.10. Kajaani
16.10. Seinäjoki	13.11. Helsinki
2.10. Tampere	18.11. Jyväskylä

KNT mukana syksyn 2014 hiippakunnallisissa seminaareissa:

- 23.–24.9.** Kuopion hiippakunnan nuorisotyön syysseminaari, Aholansaari
2.10. Helsingin ja Espoon hiippakuntien rippikoulupäivä, Mynämäen kirkko

Luottamusmieskoulutukset

9.–10.10. JUKO/Vakavan Im-koulutus, Seinäjoella. Kysy mahdollisia vapaita paikkoja:
<https://tjs.kehatieto.fi/kurssikalenteri/ilmoittaudu.aspx?kid=1610&tyyppi=Paiva>

Jäsentapaamisia

- 1.11.** Oulugospel
15.11. Maata Näkyvissä -festarit, Turku

Kirkonpäivä opiskelijoille

6.11.2014 Kirkonpäivä opiskelijoille Oulussa. Ilmoittautuminen yhdysopettajalle oppilaitoksessa.

Sisu-päivät Dtl:n jäsenille

12.11. Kemissä	18.11. Lahdessa
14.11. Seinäjoella	21.11. Vantaalla.

Ilmoittautuminen käynnissä www.dtl.fi > ammatillista > koulutusta jäsenille.
Hinta 10 euroa sisältää koulutuksen, virkistyskseen ja ruuat.

Diakonian tutkimuksen päivä

28.11.2014 Diakonian tutkimuksen päivä Helsingissä. Maksuton.
Tervetuloa joukolla mukaan!

Diakoniatyöntekijöiden päivät ja Diakoniapäivät

järjestetään 22.–25.9.2016 nimellä Diakonian päivät. Huomaa vuosi!

DIAKONIATYÖNTEKIJÖIDEN LIITTO

Toiminnanjohtaja
Riitta Hiedanpää
diakonissa, terv.hoit.
Puh. 010 2190 302
riitta.hiedanpaa@dtl.fi

Puheenjohtaja 2014-2015
Merja Korpela
vs. johtava diakoniatyöntekijä
Puh. 050 441 8049
merja.korpela@evl.fi

Asiamies
Tiina Laine
TtM, diakonissa
Puh. 010 2190 303
tiina.laine@dtl.fi

Varapuheenjohtaja 2014-2015
Marko Pasma
Hämeenlinna-Vanajan srkn
johtava diakoniatyöntekijä
Puh. 050 505 4518
marko.pasma@evl.fi

Toimistoassistentti
Liisa Rossi
yo-merkonomi
Puh. 010 2190 301
liisa.rossi@dtl.fi, toimisto@dtl.fi

KIRKON NUORISOTYÖN- TEKIJÖIDEN LIITTO

Toiminnanjohtaja
Arja Lusa
sosionomi ylempi amk
Puh. 044 595 8562
arja.lusa@knt.fi

**Puheenjohtaja 2012-2014
30.9.2014 asti**
Risto Luukkanen
nuorisotyönohjaaja
Puh. 040 414 9618
puheenjohtaja@knt.fi

Jäsenpalvelusihteeri
Tarja Hämäläinen
HSO-sihtööri
Puh. 044 595 8566
jasenpalvelu@knt.fi

**Puheenjohtaja
1.10.2014 alkaen**
Ilkka Kalliokoski
johtava nuorisotyönohjaaja
Puh. 040 547 1888
ilkka.kalliokoski@evl.fi

LIITY JÄSENEKSI

KUTSU ROHKEASTI

liittoon kuulumattomia kollegoitasi mukaan toimintaan. Yhdessä voimme enemmän! Varsinaiseksi jäseneksi voit liittyä seuraavasti:

Dtl: www.dtl.fi, soittamalla Liisa Rossille puh. 010 2190 301 tai sähköpostitse toimisto@dtl.fi

KNT: www.knt.fi, tai sähköpostitse jasenpalvelu@knt.fi tai soittamalla 044 595 8566.

Opiskelijajäseneksi voit liittyä netissä www.dtl.fi tai www.knt.fi

TYÖTTÖMYYSKASSA

hoitaa työttömyyteen ja esimerkiksi vuorottelu-vapaaseen liittyviä asioitamme. Erko – Eryityskoulutettujen työttömyyskassa, puh. 09 7206 4343 (ma-to klo 12–15), www.erko.fi

KÄYTÄ HYÖDYKSESI

jäsenetusi, joihin voit tutustua verkkosivuiltamme www.dtl.fi ja www.knt.fi

**REKISTERÖIDY
WWW.JASENEDUT.FI
JA POIMI EDUT!**

* . AU51 *

Laajan valikoiman ja hyvän palvelun kristillinen kirjakauppa, josta löydät kaikkien kustantajien kristilliset kirjat. Tervetuloa ostoksille myymälään ja verkkokauppaan!

SACRUM

Kaikkea maan ja taivaan välillä.

Paavo Kettunen

Häpeästä hyväksyntään

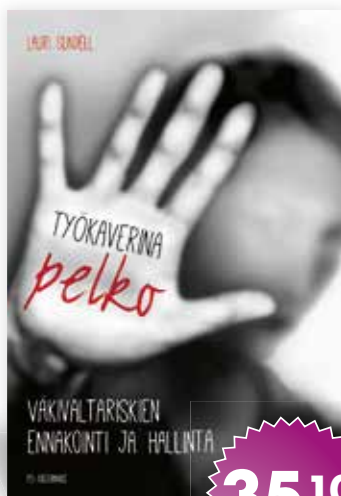
Häpeän ja syyllisyyden tunteet vaikuttavat sosiaalisen elämämme ja ihmissuhteidemme lisäksi myös jumalasuhteeseemme. Onko häpeästä mahdollista päästä irti vai täytyykö sen kanssa vain oppia elämään?

29,61 (32,90)

Anna-Liisa Valtavaara

Syyllinen olo

Syyllisyydentunne ei aina kerro todellisesta syyllisyydestä. Kuinka erottaa toisistaan oikea ja väärä syyllisyys? Entä kuinka tunnistaa niiden vaikutus omaan elämään ja ihmissuhteisiin?

29,61 (32,90)

Lauri Sundell

Työkaverina pelko

– väkivaltariskien ennakointi ja hallinta

Työssä kohdattu väkivalta tai sen uhka aiheuttaa pelkoa ja turvattomuuden tunnetta ja heikentää lisäksi työmotivaatiota. Käytännönläheinen teos käsittelee turvallisen työympäristön lähtökohtia, toimivaa vuorovaikutusta asiakkaan kanssa, väkivaltilanteiden kohtaamiseen liittyviä toimintamalleja ja uhkatilanteen jälkeen tarvittavia toimenpiteitä. Mukana on myös tapauskuvia sosiaali- ja terveysalalla tapahtuneista uhkatilanteista. **35,10** (39,00) PS-KUSTANNUS

35,10ILMOITUKSEN HINNAT
OVAT SEURAKUNTAHINTOJA

Helena Castren

Anna elämän kantaa

Rohkaisevaa puhetta päivänsankarille. Merkkipäivä muodostaa eräänlaisen taitekohdan, jolloin usein pysähdytään miettimään omaa menneisyyttä, nykyhetkeä ja tulevaisuutta.

Minna L. Immosen kuvitus.

17,01 (18,90), yli 20 kpl: **13,60**,**17,01**

Erkki Jokinen

Näkemisen portilla

– Vuosi katselemisen askelissa.

Kuvia ja sanoja kauneudesta ja elämän merkityksellisyydestä. Hengellinen lukemisto vuoden matkalle kutsuu lukijaa näkemään, miten kaikella on tarkoitus ja miten arvokas ihminen on, kun hän on Jumalan kuva.

26,82 (29,80)**26,82**